

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2004/C 251/01	Věc C-234/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landesgericht Innsbruck ze dne 26. května 2004 ve věci Rosmarie Kapferer proti Schlank & Schick GmbH	1
2004/C 251/02	Věc C-245/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgerichtshof ze dne 26. května 2004 ve věci EMAG Handel Eder OHG proti Finanzlandesdirektion für Kärnten	2
2004/C 251/03	Věc C-246/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgerichtshof ze dne 26. května 2004 ve věci 1) Turn- und Sportunion Waldburg proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich a 2) Edith Barris proti Finanzlandesdirektion für Tirol	2
2004/C 251/04	Věc C-288/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Unabhängiger Finanzsenat, Aussenstelle Wien ze dne 28. června 2004 ve věci AB proti Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk	3
2004/C 251/05	Věc C-295/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto ze dne 30. června 2004 ve věci Vincenzo Manfredi proti Lloyd Italo Assicurazioni	3
2004/C 251/06	Věc C-296/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto ze dne 30. června 2004 ve věci Antonio Cannito proti Fondiaria Sai SPA	3
2004/C 251/07	Věc C-297/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto ze dne 30. června 2004 ve věci Nicolò Tricarico proti Assitalia Assicurazioni SPA	4

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 251/08	Věc C-298/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto ze dne 30. června 2004 ve věci Pasqualina Murgolo proti Assitalia Assicurazioni SPA	4
2004/C 251/09	Věc C-302/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Szombathelyi Városi Bíróság (Maďarsko) ze dne 10. června 2004 ve věci Ynos Kft. proti Jánosi Vargovi	5
2004/C 251/10	Věc C-336/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone – Sezione 02 – ze dne 14. července 2004 ve věci Banca Popolare FriulAdria SpA proti Agenzia Entrate Ufficio Pordenone	5
2004/C 251/11	Věc C-339/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Consiglio di Stato zasedajícího v soudních věcech (šestý senát) ze dne 24. února 2004 ve věci Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. proti Ministero delle comunicazioni	6
2004/C 251/12	Věc C-340/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, třetího senátu, vydané dne 27. května 2004 ve věci Carbotermo s.p.a. proti Comune di Busto Arsizio a AGESP s.p.a. (zapsáno v Obecném rejstříku pod č. 265/2004) a Consorzio Alisei proti Comune di Busto Arsizio a AGESP s.p.a., s vedlejší účastí A.G.E.S.I. (zapsáno v Obecném rejstříku pod č. 887/2004)	6
2004/C 251/13	Věc C-341/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Supreme Court, Irsko ze dne 27. července 2004 ve věci Eurofood IFSC Ltd a ve věci Companies Acts 1963 do 2003, Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement a Certificate/Note holders.	7
2004/C 251/14	Věc C-343/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Oberster Gerichtshof ze dne 21. července 2004 ve věci země Horní Rakousko proti ČEZ, a.s.	8
2004/C 251/15	Věc C-344/04: Žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách podaná usnesením High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) ze dne 14. července 2004 ve věci královny k žalobě International Air Transport Association proti Department for Transport a ve věci královny k žalobě European Low Fares Airline Association a Hapag-Lloyd Express GmbH proti Department for Transport	8
2004/C 251/16	Věc C-346/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 26. května 2004 ve věci Robert Hans Conijn proti Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt	9
2004/C 251/17	Věc C-354/04 P: Opravný prostředek podaný dne 17. srpna Gestoras Pro Amnistía, J. M. Olanem Olanem, J. Zelarainem Errastim proti usnesení vydanému dne 7. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-333/02, Gestoras Pro Amnistía, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti v. Rada Evropské unie, podporovaná Španělským královstvím a Spojeným královstvím	9
2004/C 251/18	Věc C-355/04 P: Opravný prostředek podaný dne 17. srpna 2004 sdružením SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarragou proti usnesení vydanému dne 7. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-338/02, SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga v. Rada Evropské unie, podporovaná Španělským královstvím a Spojeným královstvím	10

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 251/19	Věc C-373/04 P: Opravný prostředek podaný dne 27. srpna 2004 Komisí Evropských společenství proti rozsudku vydanému dne 10. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátým senátem) ve spojených věcech T-153/01 a T-323/01, M. Alvarez Moreno v. Komise Evropských společenství	10
2004/C 251/20	Výmaz věci C-55/04	11
	SOD PRVNÍHO STUPNĚ	
2004/C 251/21	Volba předsedy Soudu	12
2004/C 251/22	Volba předsedů senátů	12
2004/C 251/23	Přidělení soudců k senátům	12
2004/C 251/24	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 29. dubna 2004 ve spojených věcech T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd. a další proti Komisi Evropských společenství (Hospodářská soutěž — Dohoda narušující soutěž — Trh s grafitovými elektrodami — Stanovení cen a rozdělení trhů — Výpočet výše pokut — Uložení současně více sankcí — Pokyny pro výpočet výše pokut — Použitelnost — Závažnost a délka trvání porušení — Přitěžující okolnosti — Polehčující okolnosti — Schopnost přispívat — Spolupráce během správního řízení — Způsob platby)	13
2004/C 251/25	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. července 2004 ve věci T-311/02, Vitaly Lissotschenko a Joachim Hentze proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky LIMO — Absolutní důvody zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písmena b) a c) nařízení (ES) č. 40/94)	15
2004/C 251/26	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 28. června 2004 ve věci T-342/99 DEP, Airtours plc proti Komisi Evropských společenství (Určení výše nákladů — Odměny advokátů — Odměny ekonomů — Náklady na DPH)	15
2004/C 251/27	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. července 2004 ve věci T-341/03, Regione Siciliana proti Komisi Evropských společenství (EFFR — Nařízení (EHS) č. 4253/88 — Ukončení finanční podpory — Žaloba na zrušení — Nepřípustnost)	15
2004/C 251/28	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 15. června 2004 ve věci T-21/03, S proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Žaloba na zrušení — Nemoc z povolání — Uznání toho, že nemoc je způsobena povoláním — Žádost o odstranění určitých dokumentů ze spisu lékařské komise — Zamítnutí — Akt, kterým je oprávněný zkrácen na svém právu — Zjevná nepřipustnost)	16
2004/C 251/29	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. července 2004 ve věci T-39/03, DaimlerChrysler AG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Usnesení o tom, že není namístě rozhodnout ve věci)	16
2004/C 251/30	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 2. července 2004 ve věci T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV a Josef Kloh proti Komisi Evropských společenství (Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 1774/2002 — Rozhodnutí 2003/328/ES — Používání kuchyňských odpadů v krmivech pro prasata — Nepřípustnost)	16
2004/C 251/31	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 2. července 2004 ve věci T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd a Enviro Tech International Inc. proti Komisi Evropských společenství (Předběžné opatření — Směrnice 67/548/EHS a 2004/73/ES — Podmínky přípustnosti)	17

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 251/32	Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 2. července 2004 ve věci T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH & Co. KG proti Komisi Evropských společenství (Předběžné opatření — Nařízení (ES) č. 2032/2003 — Biocidní přípravky — Přípustnost návrhu)	17
2004/C 251/33	Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 2. července 2004 ve věci T-78/04 R, Sumitomo Chemical (UK) plc proti Komisi Evropských společenství (Předběžné opatření — Nařízení (ES) č. 2032/2003 — Biocidní přípravky — Přípustnost návrhu)	17
2004/C 251/34	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. července 2004 ve věci T-132/04, André Bonnet proti Soudnímu dvoru Evropských společenství (Úředníci — Předcházející správní řízení — Zjevná nepřipustnost)	18
2004/C 251/35	Věc T-163/04: Žaloba podaná dne 30. dubna 2004 Michaelem Schäferem proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	18
2004/C 251/36	Věc T-193/04: Žaloba podaná dne 1. června 2004 Hansem-Martinem Tillackem proti Komisi Evropských společenství	19
2004/C 251/37	Věc T-237/04: Žaloba podaná dne 14. června 2004 společností Ultradent Products, Inc. a Michaelem J.S. Renoufem proti Komisi Evropských společenství	19
2004/C 251/38	Věc T-257/04: Žaloba podaná dne 28. června 2004 Polskou republikou proti Komisi Evropských společenství	20
2004/C 251/39	Věc T-258/04: Žaloba podaná dne 28. června 2004 Polskou republikou proti Komisi Evropských společenství	21
2004/C 251/40	Věc T-262/04: Žaloba podaná dne 25. června 2004 společností BIC S.A. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu	22
2004/C 251/41	Věc T-263/04: Žaloba podaná dne 25. června 2004 společností BIC S.A. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu	22
2004/C 251/42	Věc T-273/04: Žaloba podaná dne 7. července 2004 Brandt Industries proti Komisi Evropských společenství	23
2004/C 251/43	Věc T-278/04: Žaloba podaná dne 9. července 2004 Jabones Pardo, S.A. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)	23
2004/C 251/44	Věc T-282/04: Žaloba podaná dne 9. července 2004 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství	24
2004/C 251/45	Věc T-284/04: Žaloba podaná dne 12. července 2004 UPS Europe N.V./S.A. a UPS Deutschland Inc. & Co OHG proti Komisi Evropských společenství	25
2004/C 251/46	Věc T-286/04: Žaloba podaná dne 9. července 2004 Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku proti Komisi Evropských společenství	25
2004/C 251/47	Věc T-288/04: Žaloba podaná dne 15. července 2004 Krisem Van Neyghemem proti Výboru regionů	26

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 251/48	Věc T-292/04: Žaloba podaná dne 19. července 2004 Caremar S.p.A. a dalšími proti Komisi Evropských společenství	26
2004/C 251/49	Věc T-295/04: Žaloba podaná dne 22. července 2004 Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén proti Radě Evropské unie	27
2004/C 251/50	Věc T-297/04: Žaloba podaná dne 22. července 2004 Cristóbalem Gallego Martínezem, Benitem García Burgošem a Antoniem Parras Rosou proti Radě Evropské unie	27
2004/C 251/51	Věc T-304/04: Žaloba podaná dne 22. července 2004 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství	27
<hr/>		
II Přípravné akty		
.....		
<hr/>		
III Oznámení		
2004/C 251/52	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věst. C 239, 25.9.2004	29

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landesgericht Innsbruck ze dne 26. května 2004 ve věci Rosmarie Kapferer proti Schlank & Schick GmbH

(Věc C-234/04)

(2004/C 251/01)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Landesgericht Innsbruck (Rakousko) ze dne 26. května 2004 ve věci Rosmarie Kapferer proti Schlank & Schick GmbH, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 3. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Landesgericht Innsbruck žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

A) K rozhodnutí o příslušnosti soudu prvního stupně

1) Musí být zásada spolupráce zakotvená v článku 10 ES vykládána v tom smyslu, že také vnitrostátní soud je povinen podle podmínek vymezených v rozsudku Soudního dvora ve věci Kühne & Heitz přezkoumat pravomocné soudní rozhodnutí a zrušit je, pokud se jeví, že porušuje právo Společenství? Existují pro přezkum a zpětvzetí soudních rozhodnutí případně další podmínky ve srovnání se správními rozhodnutími?

2) V případě kladné odpovědi na otázku 1):

Je lhůta stanovená v § 534 ZPO (Rakouský občanský soudní řád) pro zpětvzetí soudního rozhodnutí, které je v rozporu s právem Společenství, slučitelná se zásadou plné účinnosti práva Společenství?

3) Dále v případě kladné odpovědi na otázku 1):

Představuje mezinárodní (nebo místní) nepříslušnost, která nebyla napravena podle článku 24 nařízení (ES) č. 44/2001 (¹), porušení práva Společenství, které podle

výše uvedených zásad může prolomit právní moc soudního rozhodnutí?

V případě kladné odpovědi na otázku 3):

4) Musí odvolací soud podle nařízení č. 44/2001 přezkoumat otázku mezinárodní (nebo místní) příslušnosti, pokud rozhodnutí o příslušnosti soudu prvního stupně sice nabylo právní moci, ale rozhodnutí v hlavním řízení dosud není pravomocné? Musí být tento přezkum proveden z moci úřední nebo jen když to uplatní jeden z účastníků řízení?

B) K soudní příslušnosti spotřebitele podle čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení č. 44/2001

1) Představuje klamavý příslib výhry, který slouží jako podnět k uzavření smlouvy a tedy směřuje k uzavření smlouvy, dostatečně úzké propojení k zamýšlenému uzavření spotřebitelské smlouvy, takže pro nároky z něho plynoucí se použije soudní příslušnost spotřebitele podle čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení č. 44/2001?

V případě záporné na otázku 1):

2) Použije se soudní příslušnost spotřebitele pro nároky z předmluvního závazkového vztahu a představuje klamavý příslib výhry, který směřuje k uzavření smlouvy, dostatečně úzké propojení k jím založenému předmluvnímu závazkovému vztahu, takže se soudní příslušnost spotřebitele použije i pro tento případ?

3) Použije se soudní příslušnost spotřebitele jen tehdy, když jsou splněny podnikatelem sestavené podmínky pro účast na hře o ceny, i když se tyto podmínky pro věcný nárok podle § 5j KSchG (rakouského zákona o ochraně spotřebitelů) vůbec neberou v úvahu?

V případě záporné odpovědi na otázky 1) a 2):

- 4) Použije se soudní příslušnost spotřebitele pro zvláštní, zákonem upravený smluvní nárok na plnění sui generis, případně pro fingovaný quasi smluvní nárok na plnění sui generis, který vznikne na základě slibu výhry podnikatele a požadavku na výhru spotřebitele?

(¹) Úř. věst. L 12 2001, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgerichtshof ze dne 26. května 2004 ve věci EMAG Handel Eder OHG proti Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Věc C-245/04)

(2004/C 251/02)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Verwaltungsgerichtshof ze dne 26. května 2004 ve věci EMAG Handel Eder OHG proti Finanzlandesdirektion für Kärnten, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 10. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Verwaltungsgerichtshof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Musí se čl. 8 odst. 1 písm. a) věta první Šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, 77/388/EHS (¹) vykládat tak, že místo, kde se zboží nachází v době, kdy se začíná uskutečňovat přeprava nebo odeslání zboží, je rozhodné také tehdy, pokud několik podnikatelů uzavře dodavatelský obchod se stejným předmětem a několik dodavatelských obchodů je splněno prostřednictvím jediného pohybu zboží?
- 2) Může být na několik dodávek nahlíženo jako na dodávky uvnitř Společenství osvobozené od daně, pokud několik podnikatelů uzavře dodavatelský obchod se stejným předmětem a několik dodavatelských obchodů je splněno jedinou dodávkou?
- 3) Pokud je odpověď na první otázku kladná, platí jako místo, kde se začíná uskutečňovat druhá dodávka, skutečné místo odeslání, nebo místo, na kterém je první dodávka ukončena?
- 4) Má z hlediska odpovědi na první až třetí otázku význam, kdo má možnost nakládat s předmětem během pohybu zboží?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgerichtshof ze dne 26. května 2004 ve věci 1) Turn- und Sportunion Waldburg proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich a 2) Edith Barris proti Finanzlandesdirektion für Tirol

(Věc C-246/04)

(2004/C 251/03)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Verwaltungsgerichtshof ze dne 26. května 2004 ve věci 1) Turn- und Sportunion Waldburg proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich a 2) Edith Barris proti Finanzlandesdirektion für Tirol, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 10. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Verwaltungsgerichtshof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Smí členský stát využít své možnosti podle čl. 13 odd. C Šesté směrnice Rady 77/288/EHS (¹) ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (dále jen „směrnice“) poskytnout osobám povinným k dani možnost volby zdanění i přes osvobození od daně stanovené v čl. 13 odd. B písm. b) pro nájem pozemků pouze jednotným způsobem, nebo smí členský stát přitom rozlišovat podle druhu obratu nebo podle skupin osob povinných k dani?
- 2) Dovoluje čl. 13 odd. B písm. b) ve spojení s odd. C písm. a) směrnice členským státům, aby přijaly takovou právní úpravu, jakou stanoví § 6 odst. 1 bod 14 Umsatzsteuergesetz 1994 (zákon o dani z obratu, dále jen „UStG 1994“) ve spojení s § 6 odst. 1 bodem 16 UStG 1994, podle které je možnost volby zdanění obrátů z nájmu a pachtu omezena tak, že obecně prospěšná sportovní sdružení jsou z možnosti volby vyloučena?
- 3) Dovoluje čl. 13 odd. B písm. b) ve spojení s odd. C písm. a) směrnice členským státům, aby přijaly takovou právní úpravu, jakou stanoví § 2 odst. 5 bod 2 UStG 1994 ve spojení s § 1 odst. 2 bodem 1 Liebhabereiverordnung (vyhláška o zálibách) ve znění BGBl. č. 33/1993, podle které možnost volby zdanění obrátů z nájmu není dána, pokud nájem během předvídatelného časového období nevede k celkovému zisku resp. přebytku celkových příjmů a pokud se týká budovy, která je způsobilá k užívání jako soukromé obydlí?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Unabhangiger Finanzsenat, Aussenstelle Wien ze dne 28. ervna 2004 ve věci AB proti Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk

(Věc C-288/04)

(2004/C 251/04)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Unabhangiger Finanzsenat, Aussenstelle Wien ze dne 28. ervna 2004 ve věci AB proti Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk, které došlo kanceları Soudního dvora dne 6. ervence 2004, předložena adost o rozhodnutí o predbezne otázce.

Unabhangiger Finanzsenat, Aussenstelle Wien ada Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Branı čl. 13 odst. 1 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství zdanění platů, mezd a poıtku, které Společenství poskytují svym urednıkım a jinym zamestnancım, v členských státech jen tehdy, když Evropská společenství vyuijı svého práva na zdanění?
- 2) Branı čl. 16 odst. 1 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství zdanění platů, mezd a poıtku, které Společenství poskytují svym urednıkım a jinym zamestnancım, v členských státech jen tehdy, když je urednık nebo jiný zaměstnanec uveden ve sdělení ve smyslu tohoto článku, a opravňuje sdělení učiněné na základě tohoto článku finanční urady členského státu automaticky, aby vykonávaly právo na vnitrostatnı zdanění ohledně urednıku a jiných zaměstnanců, kterí v tomto sdělení nejsou uvedeni, a tudíž ohledně tech zaměstnanců, které Evropská společenství považují za místní zaměstnance?

adost o rozhodnutí o predbezne otázce podaná usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto ze dne 30. ervna 2004 ve věci Vincenzo Manfredi proti Lloyd Italico Assicurazioni

(Věc C-295/04)

(2004/C 251/05)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto (Itálie) ze dne 30. ervna 2004 ve věci Vincenzo Manfredi proti Lloyd Italico Assicurazioni, které došlo kanceları Soudního dvora dne 13. ervence 2004, předložena adost o rozhodnutí o predbezne otázce.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto ada Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Je třeba lanek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že dohody nebo jednání ve vzájemné shodě mezi pojitovacımi společnostmi, které spoıvajı ve vzájemné výměně informacı, které umožnují navýšení pojistného na RC auto pojistku, jež není odůvodněno tržními podmínkami, jsou neplatné od poatku, rovněž s ohledem na skutečnost, že se podniky z různých členských států polejı na dohodě nebo na jednání ve vzájemné shodě?

macı, které umožnují navýšení pojistného na RC auto pojistku, jež není odůvodněno tržními podmínkami, jsou neplatné od poatku, rovněž s ohledem na skutečnost, že se podniky z různých členských států polejı na dohodě nebo na jednání ve vzájemné shodě?

2. Je třeba lanek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že opravňuje třetí strany, které mají relevantní právní zıjem, spolehat na neplatnost dohody nebo jednání zakázaného ustanovením Společenství a domáhat se nahrady škody za utrpenou íjmu v pıpade, že existuje pıinna souvislost mezi dohodou nebo jednáním ve vzájemné shodě a íjmu?
3. Je třeba lanek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že lhůta pro podání žaloby na nahradu škody, která je na ní založená, poına běžet dnem, ve kterém dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě bylo přijato nebo dnem, ve kterém dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě bylo ukončeno?
4. Je třeba lanek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že v pıpade, e vnitrostatnı soud shledá, e nahrada škody, která může bít přiznána na základě vnitrostatnıho práva, je niı než ekonomická výhoda získaná podnikem – skudcem, která je stranou zakázané dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, je třeba, aby z vlastního podnětu rovněž přiznal nahradu škody plnící represivní funkci pokozene třetí straně, která je nezbytná k tomu, aby byla přiznaná astka nahrady škody vyı než výhoda získaná skudcem za ucelem zamezení přijímání dohod nebo jednání ve vzájemné shodě zakazanych článkem 81 Smlouvy?

adost o rozhodnutí o predbezne otázce podaná usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto ze dne 30. ervna 2004 ve věci Antonio Cannito proti Fondiaria Sai SPA

(Věc C-296/04)

(2004/C 251/06)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto (Itálie) ze dne 30. ervna 2004 ve věci Antonio Cannito proti Fondiaria Sai SPA, které došlo kanceları Soudního dvora dne 13. ervence 2004, předložena adost o rozhodnutí o predbezne otázce.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto ada Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Je třeba lanek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že dohody nebo jednání ve vzájemné shodě mezi pojitovacımi společnostmi, které spoıvajı ve vzájemné výměně informacı, které umožnují navýšení pojistného na RC auto pojistku, jež není odůvodněno tržními podmínkami, jsou neplatné od poatku, rovněž s ohledem na skutečnost, že se podniky z různých členských států polejı na dohodě nebo na jednání ve vzájemné shodě?

2. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že opravňuje třetí strany, které mají relevantní právní zájem, spoléhat na neplatnost dohody nebo jednání zakázaného ustanovením Společenství a domáhat se náhrady škody za utrpěnou újmu v případě, že existuje příčinná souvislost mezi dohodou nebo jednáním ve vzájemné shodě a újmou?
3. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že lhůta pro podání žaloby na náhradu škody, která je na ní založená, počíná běžet dnem, ve kterém dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě byly přijaty, nebo dnem, ve kterém dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě byly ukončeny?
4. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že v případě, že vnitrostátní soud shledá, že náhrada škody, která může být přiznána na základě vnitrostátního práva, je nižší než ekonomická výhoda získaná podnikem – škůdcem, který je stranou zakázané dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, je třeba, aby z vlastního podnětu rovněž přiznal náhradu škody plnicí represivní funkci poškozené třetí straně, která je nezbytná k tomu, aby byla přiznaná částka náhrady škody vyšší než výhoda získaná škůdcem za účelem zamezení přijímání dohod nebo jednání ve vzájemné shodě zakázaných článkem 81 Smlouvy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto ze dne 30. června 2004 ve věci Nicolò Tricarico proti Assitalia Assicurazioni SPA

(Věc C-297/04)

(2004/C 251/07)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto (Itálie) ze dne 30. června 2004 ve věci Nicolò Tricarico proti Assitalia Assicurazioni SPA, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 13. července 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že dohody nebo jednání ve vzájemné shodě mezi pojišťovacími společnostmi, které spočívají ve vzájemné výměně informací, které umožňují navýšení pojistného na RC auto pojistku, jež není odůvodněno tržními podmínkami, jsou neplatné od počátku, rovněž s ohledem na skutečnost, že se podniky z různých členských států podílejí na dohodě nebo na jednání ve vzájemné shodě?
2. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že opravňuje třetí strany, které mají relevantní právní zájem, spoléhat na neplatnost dohody nebo jednání zakázaného ustanovením Společenství a domáhat se náhrady škody za

utrpěnou újmu v případě, že existuje příčinná souvislost mezi dohodou nebo jednáním ve vzájemné shodě a újmou?

3. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že lhůta pro podání žaloby na náhradu škody, která je na ní založená, počíná běžet dnem, ve kterém dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě byly přijaty, nebo dnem, ve kterém dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě byly ukončeny?
4. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že v případě, že vnitrostátní soud shledá, že náhrada škody, která může být přiznána na základě vnitrostátního práva, je nižší než ekonomická výhoda získaná podnikem – škůdcem, který je stranou zakázané dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, je třeba, aby z vlastního podnětu rovněž přiznal náhradu škody plnicí represivní funkci poškozené třetí straně, která je nezbytná k tomu, aby byla přiznaná částka náhrady škody vyšší než výhoda získaná škůdcem za účelem zamezení přijímání dohod nebo jednání ve vzájemné shodě zakázaných článkem 81 Smlouvy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto ze dne 30. června 2004 ve věci Pasqualina Murgolo proti Assitalia Assicurazioni SPA

(Věc C-298/04)

(2004/C 251/08)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto (Itálie) ze dne 30. června 2004 ve věci Pasqualina Murgolo proti Assitalia Assicurazioni SPA, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 13. července 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že dohody nebo jednání ve vzájemné shodě mezi pojišťovacími společnostmi, které spočívají ve vzájemné výměně informací, které umožňují navýšení pojistného na RC auto pojistku, jež není odůvodněno tržními podmínkami, jsou neplatné od počátku, rovněž s ohledem na skutečnost, že se podniky z různých členských států podílejí na dohodě nebo na jednání ve vzájemné shodě?
2. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že brání použití vnitrostátního ustanovení podobného ustanovení v článku 33 italského zákona 287/90, podle kterého žaloba na náhradu škody za porušení ustanovení Společenství a ustanovení vnitrostátního práva o dohodách proti hospodářské soutěži musí být třetími stranami podána k jinému soudu, než který má obvykle pravomoc pro žaloby podobné hodnoty, což vyžaduje výrazné zvýšení nákladů a času?

3. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že opravňuje třetí strany, které mají relevantní právní zájem, spoléhat na neplatnost dohody nebo jednání zakázaného ustanovením Společenství a domáhat se náhrady škody za utrpěnou újmu v případě, že existuje příčinná souvislost mezi dohodou nebo jednáním ve vzájemné shodě a újmou?
4. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že lhůta pro podání žaloby na náhradu škody, která je na ní založená, počíná běžet dnem, ve kterém dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě byly přijaty, nebo dnem, ve kterém dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě byly ukončeny?
5. Je třeba článek 81 Smlouvy vykládat v tom smyslu, že v případě, že vnitrostátní soud shledá, že náhrada škody, která může být přiznána na základě vnitrostátního práva, je nižší než ekonomická výhoda získaná podnikem – škůdcem, který je stranou zakázané dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, je třeba, aby z vlastního podnětu rovněž přiznal náhradu škody plnící represivní funkci poškozené třetí straně, která je nezbytná k tomu, aby byla přiznaná částka náhrady škody vyšší než výhoda získaná škůdcem za účelem zamezení přijímání dohod nebo jednání ve vzájemné shodě zakázaných článkem 81 Smlouvy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Szombathelyi Városi Bíróság (Maďarsko) ze dne 10. června 2004 ve věci Ynos Kft. proti Jánosi Vargovi

(Věc C-302/04)

(2004/C 251/09)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Szombathelyi Városi Bíróság ze dne 10. června 2004 ve věci Ynos Kft. proti Jánosi Vargovi, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. července 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Szombathelyi Városi Bíróság žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Může být čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (dále jen „směrnice“), na jehož základě členské státy stanoví, že nepřiměřené podmínky použité ve smlouvě uzavřené prodávajícím nebo poskytovatelem služby se spotřebitelem nejsou pro spotřebitele závazné, vykládán tak, že toto ustanovení může být podkladem pro vnitrostátní ustanovení jako čl. 209 odst. 1 Polgári Törvénykönyv (maďarský občanský zákoník, dále jen „Ptk.“), které se použije, pokud je zjištěn nepřiměřený charakter obecné smluvní podmínky, a podle kterého jsou nepřiměřené

podmínky ze zákona nezávazné pouze tehdy, jestliže je k dispozici výslovné prohlášení tohoto spotřebitele, tj. v případě úspěšného napadení?

- 2) Vyplývá z uvedeného ustanovení směrnice, podle kterého zůstává smlouva pro strany závaznou za stejných podmínek, může-li nadále existovat bez dotyčných nepřiměřených podmínek, že platnost celé smlouvy zůstává nedotčena, pokud může nadále existovat bez nepřiměřených podmínek, jestliže nepřiměřené podmínky, stanovené prodávajícím nebo poskytovatelem služby, nejsou pro spotřebitele podle podmínek stanovených vnitrostátním právem závazné, avšak prodávající nebo poskytovatel by bez těchto podmínek, které jsou součástí smlouvy, smlouvu se spotřebitelem neuzavřel?
- 3) Je z hlediska uplatnění práva Společenství relevantní, že hlavní řízení bylo zahájeno před vstupem Maďarské republiky do Evropské unie, avšak po přizpůsobení vnitrostátního práva směrnici?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 95, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone – Sezione 02 – ze dne 14. července 2004 ve věci Banca Popolare FriulAdria SpA proti Agenzia Entrate Ufficio Pordenone

(Věc C-336/04)

(2004/C 251/10)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone ze dne 14. července 2004 ve věci Banca Popolare FriulAdria SpA proti Agenzia Entrate Ufficio Pordenone, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 2. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Je rozhodnutí Komise č. 2002/581/ES⁽¹⁾ ze dne 11. prosince 2001 (Úř. věst. L 184, 13. července 2002, s. 27) neplatné a neslučitelné s právem Společenství, jelikož jsou ustanovení zákona č. 461/98 a zákonného nařízení č. 153/99 o bankách v rozporu s tím, co bylo přijato Komisí, slučitelná se společným trhem, nebo v každém případě spadají pod výjimky uvedené v čl. 87 odst. 3 písm. b) a c) Smlouvy o ES?

2. Je zejména článek 4 výše uvedeného rozhodnutí neplatný a neslučitelný s právem Společenství, jelikož Komise
- porušila povinnost poskytnout náležitě odůvodnění podle článku 253 Smlouvy o ES; nebo
 - porušila zásadu legitimního očekávání; nebo
 - porušila zásadu proporcionality?
3. V každém případě představuje správný výklad článků 87 a násl. ES, článku 14 nařízení (ES) č. 659/1999⁽²⁾ a obecných zásad práva Společenství a zejména zásad uvedených v odůvodnění, překážku pro uplatnění článku 1 nařízení s mocí zákona č. 282 ze dne 24. prosince 2002 (přeměněného na zákon č. 27 ze dne 21. února 2003)?

- (¹) Rozhodnutí o úpravě státních podpor zavedených Itálií ve prospěch bank.
 (²) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Consiglio di Stato zasedajícího v soudních věcech (šestý senát) ze dne 24. února 2004 ve věci Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. proti Ministero delle comunicazioni

(Věc C-339/04)

(2004/C 251/11)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Consiglio di Stato zasedajícího v soudních věcech ze dne 24. února 2004 ve věci Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. proti Ministero delle comunicazioni, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Consiglio di Stato zasedající v soudních věcech žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- „je slučitelná se základními zásadami směrnice 97/13/ES⁽¹⁾ vnitrostátní úprava, která - ukládajíc společností oprávněným k poskytování veřejně prospěšných služeb, které v minulosti realizovaly pro své vlastní potřeby a v režimu úplatné koncese telekomunikační sítě, založení samostatné společnosti pro výkon veškerých činností v oblasti telekomunikačních služeb - upravuje, že samostatná společnost, i když má licenci pro veřejnou službu, musí po přechodnou dobu hradit dodatečný poplatek týkající se určení telekomunikační sítě ve prospěch mateřské společnosti;
- je slučitelné s právem Společenství a s výkladem poskytnutým pátým senátem Soudního dvora ve svém rozsudku

ze dne 18. září 2003 vnitrostátní ustanovení, které (zdůrazňuje se přechodným způsobem) přizpůsobuje druhý doplňkový poplatek dlužný z titulu činností vykonávaných ve prospěch mateřské společnosti částkám, které předtím hradila mateřská společnost za tehdy platného výlučného režimu charakterizovaného rozlišením mezi koncesemi na systémy pro veřejné použití a koncesemi týkajícími se systémů pro soukromé použití“.

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb (Úř. věst. L 117, 7.5.1997, s. 15-27).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, třetího senátu, vydané dne 27. května 2004 ve věci Carbotermo s.p.a. proti Comune di Busto Arsizio a AGESP s.p.a. (zapsáno v Obecném rejstříku pod č. 265/2004) a Consorzio Alisei proti Comune di Busto Arsizio a AGESP s.p.a., s vedlejší účastí A.G.E.S.I. (zapsáno v Obecném rejstříku pod č. 887/2004)

(Věc C-340/04)

(2004/C 251/12)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, třetího senátu, ze dne 27. května 2004 ve věci Carbotermo s.p.a. proti Comune di Busto Arsizio a AGESP s.p.a. (zapsáno v Obecném rejstříku pod č. 265/2004) a Consorzio Alisei proti Comune di Busto Arsizio a AGESP s.p.a., s vedlejší účastí A.G.E.S.I. (zapsáno v Obecném rejstříku pod č. 887/2004), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- Je přímé zadání zakázky na dodávku paliv a tepla pro tepelná zařízení budov, jejichž vlastníkem je obec nebo které spadají pod pravomoc obce, a s tím spojená správa, vedení a údržba těchto zařízení (s převažující hodnotou dodávky), akciové společnosti, jejíž kapitál je v současnosti zcela vlastněn jinou akciovou společností, jejímž většinovým akcionářem (99,98 %) je zadávající obec, tedy společnost (AGESP), která není přímo vlastněna územním celkem, ale jinou společností (AGESP Holding), jejíž kapitál ve výši 99,98 % v současnosti vlastní územní celek slučitelné se směrnicí 93/36/EHS⁽¹⁾?

2) Je třeba použít článek 13 směrnice Rady 93/38/EHS⁽²⁾ k posouzení podmínky, podle které podnik, kterému byla přímo zadána zakázka na dodávku, musí provádět nejdůležitější část své činnosti pro územní celek, který jej ovládá, a může být tato podmínka považována za splněnou, pokud dotčený podnik uskutečňuje většinu svého obrátu s tímto ovládajícím územním celkem nebo alternativně na území uvedeného územního celku?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 84.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Supreme Court, Irsko ze dne 27. července 2004 ve věci Eurofood IFSC Ltd a ve věci Companies Acts 1963 do 2003, Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement a Certificate/Note holders.

(Věc C-341/04)

(2004/C 251/13)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Supreme Court, Irsko ze dne 27. července 2004 ve věci Eurofood IFSC Ltd a ve věci Companies Acts 1963 do 2003, Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement a Certificate/Note holders, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Supreme Court, Irsko žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) V případě, že je příslušnému soudu v Irsku předložen návrh na provedení likvidace společnosti v úpadku a tento soud vydá usnesení, kterým odloží rozhodnutí o vydání usnesení o likvidaci, jmenuje dočasného likvidátora s oprávněním převzít majetek společnosti, spravovat její záležitosti, zřídit jí bankovní účet a ustanovit právního zástupce, to vše s právním účinkem zbavení ředitelů společnosti práva jednat jejím jménem, je možno toto usnesení spolu s předložením návrhu považovat za rozsudek, kterým se zahajuje úpadkové řízení pro účely článku 16, vykládaného ve spojení s články 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000?⁽¹⁾

2) Pokud je odpověď na první otázku záporná, je možno považovat předložení návrhu na nucenou likvidaci společnosti

soudem High Courtu v Irsku za zahájení úpadkového řízení pro účely uvedeného nařízení na základě toho, že irská právní úprava (čl. 220 odst. 2 Companies Act, 1963) považuje likvidaci za zahájenou dnem předložení návrhu?

3) Má článek 3 uvedeného nařízení ve spojení s článkem 16 ten účinek, že soud v členském státě odlišném od státu, kde je umístěno sídlo společnosti a odlišném od státu, kde společnost pravidelně vykonává správu svých záležitostí způsobem zjistitelným třetími osobami, ve kterém však bylo úpadkové řízení zahájeno jako první, je příslušný zahájit hlavní úpadkové řízení?

4) Pokud

a) jsou sídla mateřské společnosti a její dceřiné společnosti v různých členských státech,

b) dceřiná společnost vykonává správu svých záležitostí způsobem zjistitelným třetími osobami a za úplného a řádného respektování vlastní „corporate identity“ (identity společnosti) v členském státě, kde je umístěno sídlo a

c) mateřská společnost má na základě svého podílu a možnosti jmenovat ředitele takové postavení, že může kontrolovat a skutečně kontroluje politiku dceřiné společnosti,

jsou z hlediska určení „místa, kde jsou soustředěny hlavní zájmy“ hlavními faktory ty, které jsou označeny výše pod písm. b) či ty, které jsou označeny výše pod písm. c)?

5) Pokud je zjevně v rozporu s veřejnou politikou členského státu povolit, aby mělo soudní nebo správní rozhodnutí právní důsledky ve vztahu k osobám, jejichž právo na spravedlivý proces a spravedlivé slyšení nebylo učiněním takového rozhodnutí respektováno, je členský stát zavázán z důvodu článku 17 uvedeného nařízení uznat rozhodnutí soudů jiného členského státu zahajující úpadkové řízení týkající se společnosti, pokud je soud prvního členského státu přesvědčen, že rozhodnutí v otázce bylo učiněno bez ohledu na tyto zásady a, především, kde žalobce ve druhém členském státě odmítl, navzdory žádostem a v rozporu s usnesením soudu druhého členského státu, poskytnout dočasnému likvidátorovi společnosti, řádně jmenovanému v souladu s právem prvního členského státu, veškeré opisy podstatných dokumentů, které jsou základem žaloby?

⁽¹⁾ ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Oberster Gerichtshof ze dne 21. července 2004 ve věci země Horní Rakousko proti ČEZ, a.s.

(Věc C-343/04)

(2004/C 251/14)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Oberster Gerichtshof ze dne 21. července 2004 ve věci země Horní Rakousko proti ČEZ, a.s., které došlo kanceláři Soudního dvora dne 10. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o následující předběžné otázce:

Musí být obrat „Žaloby, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem“ v čl. 16 bodě 1 písm. a) Úmluvy o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 27. září 1968 vykládán v tom smyslu, že zahrnuje i (preventivní) zdržovací žaloby, jimiž se požaduje zákaz imisí z pozemku ležícího v sousedním státě, který není členem Evropské unie (v konkrétním případě: účinky ionizujícího záření pocházející z jaderné elektrárny v České republice), na nemovitost, jejímž vlastníkem je žalobce, podle § 364 odst. 2 Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch (ABGB)?

Žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách podaná usnesením High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) ze dne 14. července 2004 ve věci královny k žalobě International Air Transport Association proti Department for Transport a ve věci královny k žalobě European Low Fares Airline Association a Hapag-Lloyd Express GmbH proti Department for Transport

(Věc C-344/04)

(2004/C 251/15)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court), Spojené království, ze dne 14. července 2004 ve věci královny k žalobě International Air Transport Association proti Department for Transport a ve věci královny k žalobě European Low Fares Airline Association a Hapag-Lloyd proti Department for Transport, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 12. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Je článek 6 nařízení 261/2004⁽¹⁾ neplatný z důvodu neslučitelnosti s Úmluvou o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě, známou jako Montrealská úmluva z roku 1999, zejména s články 19, 22 a 29 Montrealské úmluvy z roku 1999 a má tato skutečnost (ve spojení s jinými relevantními faktory) vliv na platnost nařízení jako celku?

2) Byla změna článku 5 nařízení v průběhu posuzování jeho navrhovaného znění v dohodovacím výboru provedena způsobem, který je v rozporu s procedurálními požadavky stanovenými článkem 251 ES, a v případě kladné odpovědi má tato skutečnost (ve spojení s jinými relevantními faktory) vliv na platnost nařízení jako celku?

3) Jsou články 5 a 6 nařízení 261/2004 (nebo jejich části) neplatné z důvodu neslučitelnosti se zásadou právní jistoty a v případě kladné odpovědi má tato neplatnost (ve spojení s jinými relevantními faktory) vliv na platnost nařízení jako celku?

4) Jsou články 5 a 6 nařízení 261/2001 (nebo jejich části) neplatné z důvodu, že nejsou podloženy žádným nebo přiměřeným odůvodněním a v případě kladné odpovědi má tato neplatnost (ve spojení s jinými relevantními faktory) vliv na platnost nařízení jako celku?

5) Jsou články 5 a 6 nařízení 261/2004 (nebo jejich části) neplatné z důvodu neslučitelnosti se zásadou přiměřenosti požadovanou pro všechna opatření Společenství a v případě kladné odpovědi má taková neplatnost (ve spojení s jinými relevantními faktory) vliv na platnost nařízení jako celku?

6) Jsou články 5 a 6 nařízení 261/2004 (nebo jejich části) neplatné z důvodu, že diskriminují zejména členy druhé žalující organizace způsobem, který je svévolný nebo není objektivně odůvodněný, a v případě kladné odpovědi má taková neplatnost (ve spojení s jinými relevantními faktory) vliv na platnost nařízení jako celku?

7) Je článek 7 nařízení (nebo jeho část) nulitní nebo neplatný z důvodu, že uložení fixní náhrady škody v případě zrušení letu z příčin, které nejsou pokryty vyloučením odpovědnosti z důvodů mimořádných okolností, nespĺňuje požadavky na přiměřenost, vyžadovanou u každého opatření Společenství, nebo není založen na přiměřeném odůvodnění, a v případě kladné odpovědi má taková neplatnost (ve spojení s jinými relevantními faktory) vliv na platnost nařízení jako celku?

8) Existují za okolností, kdy vnitrostátní soud povolil, aby u takového vnitrostátního soudu byl uplatněn nárok, který vyvolává otázky ohledně platnosti ustanovení právního předpisu Společenství a který tento soud považuje za plausibilní a nikoliv nepodložený, nějaké zásady práva Společenství v souvislosti s jakýmkoli rozlišovacím kritériem nebo prahem, jež vnitrostátní soud musí použít, když podle čl. 234 odst. 2 ES rozhoduje o tom, zda takové otázky o platnosti postoupí Evropskému soudnímu dvoru jako předběžné otázky?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (text s významem pro EHP) – Společný postoj (Úř. věst. L 46, 17.02.2004, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 26. května 2004 ve věci Robert Hans Conijn proti Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt

(Věc C-346/04)

(2004/C 251/16)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesfinanzhof ze dne 26. května 2004 ve věci Robert Hans Conijn proti Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 12. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesfinanzhof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Odporuje článku 52 Smlouvy o založení Evropského společenství, jestliže státní příslušník jiného státu, který je v tuzemsku osobou omezeně podléhající dani, nemůže na rozdíl od osoby neomezeně podléhající dani snížit celkovou částku svých příjmů o vzniklé náklady daňového poradenství jakožto zvláštní výdaje?

Opravný prostředek podaný dne 17. srpna Gestoras Pro Amnistía, J. M. Olanem Olanem, J. Zelarainem Errastim proti usnesení vydanému dne 7. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-333/02, Gestoras Pro Amnistía, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti v. Rada Evropské unie, podporovaná Španělským královstvím a Spojeným královstvím

(Věc C-354/04 P)

(2004/C 251/17)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 17. srpna 2004 opravný prostředek podaný Gestoras Pro Amnistía, J. M. Olanem Olanem, J. Zelarainem Errastim, zastoupenými D. Rougetem, advokátem, proti usnesení vydanému dne 7. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-333/02, Gestoras Pro Amnistía, J.M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti v. Rada Evropské unie, podporovaná Španělským královstvím a Spojeným královstvím.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. prohlásil tento opravný prostředek za opodstatněný a zrušil napadené usnesení,
2. vydal sám na základě článku 61 Protokolu o statutu Soudního dvora konečné rozhodnutí v této věci a vyhověl návrhům učiněným žalobci v první instanci, to jest, pro

připomenutí, aby uložil Radě povinnost zaplatit sdružení GESTORAS PRO AMNISTIA náhradu škody ve výši 1 000 000 eur a dvěma žalobcům Juanovi Mari Olanovi Olanovi a Julenovi Zelarainovi Errastiovi náhradu škody ve výši 100 000 eur pro každého z nich. Tyto částky jsou od data rozsudku Soudního dvora do skutečného zaplacení úročeny úrokem z prodlení ve výši 4,5 % ročně. Rada ponese své náklady, jakož i náklady vzniklé žalobcům.

Důvody a hlavní argumenty:

Soudy Společenství jsou příslušné k projednávání návrhu na náhradu újmy způsobené zapsáním sdružení podávajícího opravný prostředek na seznam osob, skupin a subjektů sestavený na základě předpisů o boji proti terorismu.

Právní základ této příslušnosti je v projednávané věci založen na prohlášení Rady ze dne 18. prosince 2001, osmém bodu odůvodnění rozhodnutí Rady 2003/48/SVV⁽¹⁾ a článku 6 Smlouvy o EU. Při přijímání společného postoje 2001/931/SZBP⁽²⁾ Rada dne 18. prosince 2001 prohlásila, že „jakýkoli omyl, pokud jde o osoby, skupiny nebo subjekty, na něž se společný postoj vztahuje, zakládá poškozenému právo domáhat se náhrady škody soudní cestou“. (neoficiální překlad) Mimo to právo na účinnou soudní ochranu proti poškozujícím aktům orgánů je součástí základů Evropské unie, a proto je třeba vykládat ustanovení, která upravují toto právo, extenzivně tak, aby byly splněny požadavky článků 1, 6 odst. 1 a článku 13 EÚLP, jež je třeba použít v projednávané věci.

Co se týče existence újmy, zápis sdružení podávajícího opravný prostředek na sporný seznam působí zvlášť závažnou újmu jeho dobré pověsti a jeho svobodě slova v tom, že znamená obvinění, že se jedná o teroristickou organizaci. Stejně tak jeho začlenění na seznam působí újmu dobré pověsti, svobodě slova, svobodě sdružování a soukromí dvou dalších účastníků, kteří podali opravný prostředek, jež jsou mluvčími sdružení. Co se týče příčinné souvislosti mezi jednáním Rady a utrpěnou újmu, dopady na dobrou pověst jsou nevyhnutelným a okamžitým důsledkem zápisu na seznam.

Konečně, Rada podvodně využila rozdělení činnosti Evropské unie do tří pilířů. Při svém výběru právního základu byla Rada totiž vedena účelovou snahou spočívající v obejití kontroly Parlamentu, Veřejného ochránce práv a Soudního dvora, čímž by bylo dotčeným osobám upřeno právo na účinnou soudní ochranu a zvláště pak právo podat žalobu na náhradu utrpěné škody. Toto jednání zakládá zneužití řízení.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2003/48/SVV ze dne 19. prosince 2002 o uplatnění zvláštních opatření v oblasti policejní a soudní spolupráce v boji proti terorismu v souladu s článkem 4 společného postoje 2001/931/SZBP (Úř. věst. L 16, 22.1.2003, s. 68).

⁽²⁾ Společný postoj Rady ze dne 27. prosince 2001 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 93).

Opravný prostředek podaný dne 17. srpna 2004 sdružením SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarragou proti usnesení vydanému dne 7. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-338/02, SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga v. Rada Evropské unie, podporovaná Španělským královstvím a Spojeným královstvím

(Věc C-355/04 P)

(2004/C 251/18)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen 17. srpna 2004 opravný prostředek podaný sdružením SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarragou proti usnesení vydanému dne 7. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-338/02, SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga v. Rada Evropské unie, podporovaná Španělským královstvím a Spojeným královstvím

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. prohlásil tento opravný prostředek za opodstatněný a zrušil napadené usnesení,
2. vydal sám na základě článku 61 Protokolu o statutu Soudního dvora konečné rozhodnutí v této věci a vyhověl návrhům učiněným žalobci v první instanci, to jest, pro připomenutí, aby uložil Radě povinnost zaplatit sdružení SEGI náhradu škody ve výši 1 000 000 eur a dvěma žalobcům Aritz ZUBIMENDI IZAGA a Aritzovi GALARRAGOVI náhradu škody ve výši 100 000 eur pro každého z nich. Tyto částky jsou od data rozsudku Soudního dvora do skutečného zaplacení úročeny úrokem z prodlení ve výši 4,5 % ročně. Rada ponese své náklady, jakož i náklady vzniklé žalobcem.

Důvody a hlavní argumenty:

Uváděné důvody a hlavní argumenty jsou stejné jako ve věci C-354/04 P.

Opravný prostředek podaný dne 27. srpna 2004 Komisí Evropských společenství proti rozsudku vydanému dne 10. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátým senátem) ve spojených věcech T-153/01 a T-323/01, M. Alvarez Moreno v. Komise Evropských společenství

(Věc C-373/04 P)

(2004/C 251/19)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 27. srpna 2004 opravný prostředek podaný Komisí Evropských společenství, zastoupenou F. Clotuche-Duvieusart a D. Martinem, zmocněnci, proti rozsudku vydanému dne 10. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátým senátem) ve spojených věcech T-153/01 a T-323/01, M. Alvarez Moreno v. Komise Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek vydaný Soudem v rozsahu, v němž se týká věci T-323/01;
2. prohlásil žalobu ve věci T-323/01 za nepřijatelnou;
3. podpůrně sám rozhodl o této žalobě v souladu s článkem 61 Statutu ES a zamítl žalobu ve věci T-323/01 jako neopodstatněnou;
4. uložil Alvarez Moreno náhradu nákladů řízení v tomto stupni a uložil jí, aby nesla své náklady ve věci T-323/01.

Důvody a hlavní argumenty

Žaloba podaná Alvarez Moreno ve věci T-323/01 by měla být prohlášena za nepřijatelnou. Soud se totiž dopustil nesprávného právního posouzení tím, že dopis ze dne 23. února 2001 kvalifikoval jako „rozhodnutí“ a následně mu přiznal charakter aktu, kterým byla žalobkyně zkrácena na svém právu. Zprvče dopis žalobkyně adresovaný Komisi neobsahuje žádost o rozhodnutí ve smyslu článku 90 služebního řádu úředníků, ale pouze žádost o informace ohledně právního základu, na němž se Komise rozhodla nepřijímat tlumočnický starší 65 let. Tudíž odpověď na tento dopis nemůže zakládat akt, kterým byla žalobkyně zkrácena na svém právu ve smyslu stejného ustanovení. Následně dopis ze dne 23. února 2001 neobsahuje žádné rozhodnutí Komise působící závazné právní účinky toho druhu, aby ovlivnily zájmy žalobkyně a změnily zřejmým způsobem její právní situaci.

Co se týče základu věci, Soud se dopustil nesprávného právního posouzení jednak tím, že článek 74 pracovního řádu ostatních zaměstnanců se nevztahuje na pomocné zaměstnance přijaté na základě čl. 78 třetího pododstavce pracovního řádu ostatních zaměstnanců a jednak ohodnocením, že dohoda vztahující se na pomocné tlumočnický přijaté na dobu zasedání Evropského parlamentu, přijatá Evropským parlamentem dne 13. července 1999, pokrývá otázku skončení pracovního poměru. Článek 78 třetí pododstavec pracovního řádu ostatních zaměstnanců, který umožňuje podrobit pracovní smlouvy simultánních tlumočnicků jakožto pomocných zaměstnanců odchylnému režimu, se zabývá výlučně podmínkami přijetí a odměňování, a nevztahuje se na skončení pracovního poměru, které je upraveno článkem 74 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, kde se stanoví věkové omezení. Není správné uvážit, jak Soud učinil v napadeném rozsudku, že co se týče smluv omezených na určité dny, tak skončení pracovního poměru zakládá podmínku přijetí, a vnést tímto rozlišení mezi smlouvou na několik dní a dlouhodobější smlouvy, nepředpokládané pracovním řádem ostatních zaměstnanců. Ostatně i kdybychom připustili, že otázka skončení pracovního poměru simultánních tlumočnicků jakožto pomocných zaměstnanců se musí řídit dohodou vztahující se na pomocné tlumočnický

přijaté na dobu zasedání Evropského parlamentu, tato dohoda neobsahuje žádné výslovné ustanovení zakládající věkové omezení. Neboť pokud dohoda vztahující se na pomocné tlumočnický přijaté na dobu zasedání Evropského parlamentu mlčí, pak platí pracovní řád ostatních zaměstnanců, a tudíž se použije jeho článek 74.

Výmaz věci C-55/04 ⁽¹⁾

(2004/C 251/20)

Usnesením ze dne 15. července 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-55/04: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 20.3.2004.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Volba předsedy Soudu

(2004/C 251/21)

Dne 8. září 2004 byl Soudem v souladu s ustanoveními článku 7 jednacího řádu zvolen soudce p. Vesterdorf předsedou Soudu na dobu od 8. září 2004 do 31. srpna 2007.

Volba předsedů senátů

(2004/C 251/22)

Dne 10. a 13. září 2004 byli Soudem v souladu s článkem 15 jednacího řádu zvoleni p. Jaeger, p. Pirrung, p. Vilaras a p. Legal předsedy senátů složených z pěti soudců na dobu od 10. září 2004 do 31. srpna 2007, a p. Jaeger, p. Pirrung, p. Vilaras, p. Legal a p. Cooke předsedy senátů složených ze tří soudců na dobu od 13. září 2004 do 30. září 2005.

Přidělení soudců k senátům

(2004/C 251/23)

Dne 13. září 2004 Soud rozhodl zřídit pět senátů složených z pěti soudců a pět senátů složených ze tří soudců na dobu od 13. září 2004 do 30. září 2004 a přidělit k nim následující soudce:

První rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Vesterdorf, předseda p. Cooke, p. García-Valdecasas, pí Labucka a pí Trstenjak, soudci

První senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Cooke, předseda senátu p. García-Valdecasas, pí Labucka a pí Trstenjak, soudci

Druhý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Pirrung, předseda senátu p. Meij, p. Forwood, pí Pelikánová a p. Papasavvas, soudci

Druhý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Pirrung, předseda senátu

a) p. Meij a pí Pelikánová, soudci

b) p. Forwood a p. Papasavvas, soudci

Třetí rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Jaeger, předseda senátu pí Tiili, p. Azizi, pí Cremona a p. Czúcz, soudci

Třetí senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Jaeger, předseda senátu

a) pí Tiili a p. Czúcz, soudci

b) p. Azizi a pí Cremona, soudci

Čtvrtý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Legal, předseda senátu pí Lindh, p. Mengozzi, pí Wiszniewska-Białecka a p. Vadapalas, soudci

Čtvrtý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Legal, předseda senátu

a) pí Lindh a p. Vadapalas, soudci

b) p. Mengozzi a pí Wiszniewska-Białecka, soudci

Pátý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Vilaras, předseda senátu pí Martins Ribeiro, p. Dehousse, p. Šváby a pí Jürimäe, soudci

Pátý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Vilaras, předseda senátu

a) pí Martins Ribeiro a pí Jürimäe, soudkyně

b) p. Dehousse a p. Šváby, soudci

V prvním senátu, v němž zasedají tři soudci, jsou soudci, kteří zasedají s předsedou senátu jako kolegium složené ze tří soudců, určeni postupně podle pořadí podle článku 6 jednacího řádu Soudu, aniž je dotčena souvislost věcí. V druhém až pátém senátu, v němž zasedají tři soudci, předseda senátu zasedá buď se soudci uvedenými pod písm. a) nebo se soudci uvedenými pod písm. b), podle kolegia, ke kterému přísluší soudce zpravodaj. Ve věcech, v nichž je předseda senátu soudcem zpravodajem, zasedá předseda senátu se soudci jednoho z těchto kolegií alternativně podle pořadí zápisu věcí do rejstříku Soudu, aniž je dotčena souvislost věcí.

Věci, u nichž je soudce zpravodaj přidělen k jinému senátu v návaznosti na změnu složení senátů, jsou nově přiděleny s účinností od 13. září 2004 senátu, ke kterému přísluší soudce zpravodaj od tohoto data.

Ve věcech, v nichž byla před 13. zářím 2004 písemná část řízení ukončena a jednání k ústní části řízení se konalo nebo bylo stanoveno, senáty nadále zasedají pro účely ústní části řízení, porady a rozsudku ve svém předchozím složení.

Složení velkého senátu

Dne 13. září 2004 Soud rozhodl v souladu s čl. 10 odst. 1 jednacího řádu, že na dobu od 13. září 2004 do 30. září 2005 bude složení velkého senátu následující: předseda p. Vesterdorf, předsedové senátů p. Jaeger, p. Pirrung, p. Vilaras a p. Legal, soudci rozšířeného senátu, který by rozhodoval v dotčené věci, kdyby byla tato věc přidělena senátu složenému z pěti soudců, jakož i čtyři další soudci určení předsedou Soudu postupně ze soudců z každého z ostatních senátů podle pořadí, které tyto soudci zaujímají ve svých senátech podle délky doby ve funkci v souladu s článkem 6 jednacího řádu Soudu.

Ve věcech, v nichž byla před 13. zářím 2004 písemná část řízení ukončena a jednání k ústní části řízení se konalo nebo bylo stanoveno před velkým senátem, zasedá velký senát nadále pro účely ústní části řízení, porady a rozsudku ve svém předchozím složení.

Plénum

Dne 13. září 2004 Soud rozhodl v souladu s čl. 32 odst. 1 druhým pododstavcem jednacího řádu, že pokud je v návaznosti na určení generálního advokáta na základě článku 17 jednacího řádu počet soudců pléna Soudu sudý, předem stanovené pořadí, podle kterého předseda Soudu určí soudce, který se nezúčastní rozhodování o dotyčné věci, je opačným pořadím, než které soudci zastávají podle délky doby ve funkci v souladu s článkem 6 jednacího řádu, ledaže soudce, který je takto určený, je soudcem zpravodajem. V tomto případě je určen soudce, který mu v pořadí podle délky doby ve funkci bezprostředně předchází.

Určení soudce, který nahradí předsedu Soudu jako soudce určeného pro účely rozhodování o předběžném opatření

Dne 13. září 2004 Soud rozhodl v souladu s článkem 106 jednacího řádu určit soudce p. Garcíu-Valdecasase, aby nahradil předsedu Soudu v případě jeho nepřítomnosti nebo překážky na jeho straně jako soudce určeného pro účely rozhodování o předběžném opatření na dobu od 13. září 2004 do 30. září 2005.

Kritéria přidělování věcí senátům

Dne 13. září 2004 Soud stanovil následující kritéria přidělování věcí senátům na dobu od 13. září 2004 do 30. září 2005 v souladu s článkem 12 jednacího řádu.

1. Věci jsou přidělovány, po podání návrhu nebo žaloby a aniž je dotčeno pozdější použití článku 14 a 51 jednacího řádu, senátům složeným ze tří soudců.

2. Věci jsou přidělovány mezi senáty podle čtyř různých pořadí stanovených v závislosti na pořadí zápisu věcí v soudní kanceláři:

— ve věcech týkajících se provádění soutěžních pravidel použitelných na podniky, pravidel ohledně podpor poskytnutých státy a pravidel vztahujících se na ochranná obchodní opatření;

— ve věcech uvedených v článku 236 Smlouvy o ES a v článku 152 Smlouvy o ESAE;

— ve věcech týkajících se práv duševního vlastnictví uvedených v čl. 130 odst. 1 jednacího řádu;

— ve všech ostatních věcech.

V rámci těchto pořadí nebude brán v úvahu první senát při každém pátém kole.

Předseda Soudu se může odchýlit od těchto pořadí, aby přihlédl k souvislosti některých věcí nebo aby zajistil vyvážené rozdělení pracovního zatížení.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 29. dubna 2004

ve spojených věcech T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd. a další proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾

(Hospodářská soutěž — Dohoda narušující soutěž — Trh s grafitovými elektrodami — Stanovení cen a rozdělení trhů — Výpočet výše pokut — Uložení současně více sankcí — Pokyny pro výpočet výše pokut — Použitelnost — Závažnost a délka trvání porušení — Přítěžující okolnosti — Polehčující okolnosti — Schopnost přispívat — Spolupráce během správního řízení — Způsob platby)

(2004/C 251/24)

(Jednací jazyky: němčina a angličtina)

Ve spojených věcech T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd, se sídlem v Tokiu (Japonsko), původně zastoupená G. Van Gervenem, T. Franchoem a M. De Gravem, poté G. Van Gervenem a T. Franchoem, advokáty, s adresou pro účely

doručování v Lucemburku, SGL Carbon AG, se sídlem ve Wiesbadenu (Německo), zastoupená M. Klusmannem, F. Wiemerem a C. Canenbleym, advokáty, Nippon Carbon Co. Ltd, se sídlem v Tokiu (Japonsko), zastoupená H. Gilliamsem, advokátem, Showa Denko KK, se sídlem v Tokiu (Japonsko), zastoupená M. Dolmansem, P. Werdmullerem, advokáty a J. Temple-Langem, advokátem, GrafTech International Ltd, dříve UCAR International Inc., se sídlem ve Wilmingtonu, Delaware (Spojené státy), zastoupená K. Lasokem, QC a B. Hartnettem, advokátem,

s adresou pro účely doručování v Lucemburku, SEC Corp., se sídlem v Amagasaki, Hyogo (Japonsko), zastoupená K. Plateauem, advokátem, The Carbide/Graphite Group Inc., se sídlem v Pittsburghu (Spojené státy), původně zastoupená M. Seimetzem a J. Brücherem, poté P. Grundem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společností, zastoupené W. Möllem a P. Hellströmem a ve věci T-246/01 W. Wilsem, jako zmocněnci, ve věci T-239/01 ve spolupráci s H.-J. Freundem, advokátem, a ve věcech T-244/01, T-246/01, T-251/01 a T-252/01 s J. Flynnem a C. Kilroy, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, jejichž předmětem je žádost o celkové nebo částečné zrušení rozhodnutí Komise 2002/271/ES ze dne 18. července 2001 týkajícího se řízení podle článku 81 Smlouvy ES a článku 53 Dohody o EHP – Věc COMP/E-1/36.490 – Grafitové elektrody (Úř. věst. 2002, L 100, s. 1), Soud (druhý senát), ve složení N.J. Forwood, předseda, J. Pirrung a A.W.H. Meij, soudci; vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 29. dubna 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Ve věci T-236/01, Tokai Carbon v. Komise:

— výše pokuty uložené žalobkyni článkem 3 rozhodnutí 2002/271 je stanovena na 12 276 000 EUR;

— v ostatních částech se žaloba zamítá;

— každému účastníku řízení se ukládá náhrada poloviny vlastních nákladů řízení a poloviny nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení.

2) Ve věci T-239/01, SGL Carbon v. Komise:

— výše pokuty uložené žalobkyni článkem 3 rozhodnutí 2002/271 je stanovena na 69 114 000 EUR;

— v ostatních částech se žaloba zamítá;

— žalobkyni se ukládá náhrada sedmi osmin vlastních nákladů řízení a sedmi osmin nákladů řízení vynaložených Komisí, poslezně jmenované se ukládá náhrada jedné osminy jejich vlastních nákladů řízení a jedné osminy náhrady nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

3) Ve věci T-244/01, Nippon Carbon v. Komise:

— výše pokuty uložené žalobkyni článkem 3 rozhodnutí 2002/271 je stanovena na 6 274 400 EUR;

— v ostatních částech se žaloba zamítá;

— každému účastníku řízení se ukládá náhrada poloviny vlastních nákladů řízení a polovina nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení.

4) Ve věci T-245/01, Showa Denko v. Komise:

— výše pokuty uložené žalobkyni článkem 3 rozhodnutí 2002/271 je stanovena na 10 440 000 EUR;

— v ostatních částech se žaloba zamítá;

— žalobkyni se ukládá náhrada tři pětina vlastních nákladů řízení a tři pětina nákladů řízení Komise, poslezně jmenované se ukládá náhrada dvou pětina vlastních nákladů řízení a dvou pětina nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

5) Ve věci T-246/01, GrafTech International, dříve UCAR International v. Komise:

— výše pokuty uložené žalobkyni článkem 3 rozhodnutí 2002/271 je stanovena na 42 050 000 EUR;

— v ostatních částech se žaloba zamítá;

— žalobkyni se ukládá náhrada čtyř pětina vlastních nákladů řízení a čtyř pětina nákladů řízení vynaložených Komisí, poslezně jmenované se ukládá náhrada jedné pětina vlastních nákladů řízení a jedné pětina nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

6) Ve věci T-251/01, SEC Corp. v. Komise:

— výše pokuty uložené žalobkyni článkem 3 rozhodnutí 2002/271 je stanovena na 6 138 000 EUR;

— v ostatních částech se žaloba zamítá;

— každému účastníku řízení se ukládá náhrada poloviny vlastních nákladů řízení a poloviny nákladů řízení protistrany.

7) Ve věci T-252/01, The Carbide/Graphite Group v. Komise:

— výše pokuty uložené žalobkyni článkem 3 rozhodnutí 2002/271 je stanovena na 6 480 000 EUR;

— v ostatních částech se žaloba zamítá;

— žalobkyni se ukládá náhrada tři pětina vlastních nákladů řízení a tři pětina nákladů řízení vynaložených Komisí, poslezně jmenované se ukládá náhrada dvou pětina vlastních nákladů řízení a dvou pětina nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

(¹) Úř. věst. C 17, 19.1.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 20. července 2004

ve věci T-311/02, Vitaly Lissotschenko a Joachim Hentze proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky LIMO — Absolutní důvody zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písmena b) a c) nařízení (ES) č. 40/94)

(2004/C 251/25)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-311/02, Vitaly Lissotschenko, s bydlištěm v Dortmundu (Německo), Joachim Hentze, s bydlištěm ve Werlu (Německo), zastoupení B. Heinem, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: J. Weberndörfer a G. Schneider), jejímž předmětem je žaloba směřující proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 31. července 2002 (věc R 363/2000-2) ohledně zápisu slovního označení LIMO jako ochranné známky Společenství, Soud (první senát), ve složení B. Vesterdorf, předseda, P. Mengozzi a M. E. Martins Ribeiro, soudci; tajemnice: D. Christensen, rada, vydal dne 20. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobcům se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 305, 7.12.2002.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 28. června 2004

ve věci T-342/99 DEP, Airtours plc proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Určení výše nákladů — Odměny advokátů — Odměny ekonomů — Náklady na DPH)

(2004/C 251/26)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-342/99 DEP, Airtours plc, zastoupená M. Nicholsonem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství (zmoc-

nětec: R. Lyal, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na určení výše nákladů, které mají být Komisi vráceny společností Airtours plc na základě rozsudku Soudu ze dne 6. června 2002, Airtours v. Komise (T-342/99, Recueil s. II-2585), Soud (rozšířený pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas, J.D.Cooke, P. Mengozzi a M.E. Martins Ribeiro, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 28. června 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

Celková částka náhrady nákladů, které mají být Komisi vráceny společností Airtours je stanovena na 489 615,03 GBP (čtyři sta osmdesát devět tisíc šest set patnáct liber šterlinků a tři pence).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 79, 18.3.2000.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 8. července 2004

ve věci T-341/03, Regione Siciliana proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(EFFR — Nařízení (EHS) č. 4253/88 — Ukončení finanční podpory — Žaloba na zrušení — Nepřípustnost)

(2004/C 251/27)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci T-341/02, Regione Siciliana, zastoupený I. Bragugliou, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: E. de March a L. Flynn s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise D (2002) 810439 ze dne 5. září 2002 o ukončení finanční podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFFR) týkající se velkého projektu „Dálnice Messina – Palermo“ (EFFR č. 93.05.03.001 – Arinco č. 93.IT.16.009), Soud (třetí senát), ve složení J. Azizi, předseda, M. Jaeger a F. Dehousse, soudci; tajemník: H. Jung, vydal dne 8. července 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Žalobce ponese své vlastní náklady, jakož i náklady vynaložené žalovanou.

⁽¹⁾ Úř. věst. ze dne 11.1.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 15. června 2004

ve věci **T-21/03, S** proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾

(Úředníci — Žaloba na zrušení — Nemoc z povolání — Uznání toho, že nemoc je způsobena povoláním — Žádost o odstranění určitých dokumentů ze spisu lékařské komise — Zamítnutí — Akt, kterým je oprávněný zkrácen na svém právu — Zjevná nepřipustnost)

(2004/C 251/28)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-21/03, S, bývalý úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Soluň (Řecko), zastoupený A. Coolenem, J.-N. Louisem a E. Marchalem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: M.J. Curall a F. Clotuche-Duvieusart, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh o zrušení rozhodnutí Komise ze dne 11. března 2002, jímž se zamítá odstranit některé zprávy ze spisu lékařské komise pověřené přezkoumat žádost o určení toho, že nemoc, kterou trpí žalobkyně, je nemocí z povolání, Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, J.D. Cooke, D. Šváby, soudci; tajemník: H. Jung, vydal dne 15. června 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) *Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.*
- 2) *Každý z účastníků řízení ponese své vlastní náklady.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 83, 5.4.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 5. července 2004

ve věci **T-39/03, DaimlerChrysler AG** proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Usnesení o tom, že není namístě rozhodnout ve věci)

(2004/C 251/29)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-39/03, DaimlerChrysler AG, se sídlem ve Stuttgartu (Německo), zastoupená N. Siebertzem, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnec: G. Schneider), přičemž vedlejším účastníkem v řízení před Soudem byla Axon Leasing GmbH, se

sídlím v Mnichově (Německo), zastoupená S. Lüftem, advokátem, jejímž předmětem je žaloba směřující proti rozhodnutí čtvrtého senátu OHIM ze dne 4. listopadu 2002 (věc R 329/2001-4), Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, N. J. Forwood a I. Pelikánová, soudci; tajemník: H. Jung, vydal dne 5. července 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) *Není již namístě rozhodnout ve věci.*
- 2) *Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 2. července 2004

ve věci **T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV a Josef Kloh** proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾

(Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 1774/2002 — Rozhodnutí 2003/328/ES — Používání kuchyňských odpadů v krmivech pro prasata — Nepřipustnost)

(2004/C 251/30)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV a Josef Kloh, s bydlištěm v Eichenried (Německo), zastoupení R. Steilingem a S. von Zimmermannem-Wienhuesem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: G. Braun, s adresou pro účely doručování v Lucembursku), jejímž předmětem je žaloba na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2003/328/ES ze dne 12. května 2003 o přechodných opatřeních podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ohledně používání kuchyňských odpadů kategorie 3 v krmivech pro prasata a zákazu vnitrodruhové Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. J. Forwood, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 2. července 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřipustná.*
- 2) *Žalobci ponесou své náklady řízení a náklady řízení vynaložené Komisí.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 2. července 2004

ve věci T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd a Enviro Tech International Inc. proti Komisi Evropských společností

(Předběžné opatření — Směrnice 67/548/EHS a 2004/73/ES — Podmínky přípustnosti)

(2004/C 251/31)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd a Enviro Tech International Inc., se sídlem v Surrey (Spojené království), Enviro Tech International Inc., se sídlem v Chicagu (Spojené státy), zastoupené C. Mereuem a K. Van Maldegemem, advokáty, proti Komisi Evropských společností (zmocněnci: X. Lewis a F. Simonetti, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je, zaprvé, aby bylo „pozastaveno zařazení nPB“ do 29. přízpůsobení technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. 1967, 196, s. 1), zadruhé, aby bylo odloženo provádění položky nPB ve směrnici Komise 2004/73/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se provádí 29. přízpůsobení směrnice 67/548/EHS technickému pokroku (Úř. věst. L 152, s. 1), a zatřetí, aby byla nařízena další předběžná opatření, vydal předseda Soudu dne 2. července 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

(Německo), zastoupená C. Mereuem a K. Van Maldegemem, advokáty, proti Komisi Evropských společností (zmocněnci: X. Lewis a F. Simonetti, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na odklad provádění čl. 5 odst. 1 a 2 a příloh II a V nařízení Komise (ES) č. 2032/2003 ze dne 4. listopadu 2003 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh a o změně nařízení (ES) č. 1896/2000 (Úř. věst. L 307, s. 1), předseda Soudu vydal dne 2. července 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 2. července 2004

ve věci T-78/04 R, Sumitomo Chemical (UK) plc proti Komisi Evropských společností

(Předběžné opatření — Nařízení (ES) č. 2032/2003 — Biocidní přípravky — Přípustnost návrhu)

(2004/C 251/33)

(Jednací jazyk: angličtina)

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 2. července 2004

ve věci T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH & Co. KG proti Komisi Evropských společností

(Předběžné opatření — Nařízení (ES) č. 2032/2003 — Biocidní přípravky — Přípustnost návrhu)

(2004/C 251/32)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH & Co. KG, se sídlem v Kirchheimboladen

Ve věci T-78/04 R, Sumitomo Chemical (UK) plc, zastoupená C. Mereuem a K. Van Maldegemem, advokáty, proti Komisi Evropských společností (zmocněnci: X. Lewis a F. Simonetti, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na odklad provádění čl. 5 odst. 1 a 2 a příloh II a V nařízení Komise (ES) č. 2032/2003 ze dne 4. listopadu 2003 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh a o změně nařízení (ES) č. 1896/2000 (Úř. věst. L 307, s. 1), předseda Soudu vydal dne 2. července 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 9. července 2004

ve věci T-132/04, André Bonnet proti Soudnímu dvoru Evropských společností⁽¹⁾

(Úředníci — Předcházející správní řízení — Zjevná nepřístupnost)

(2004/C 251/34)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-132/04, André Bonnet, s bydlištěm v Saint-Pierre-de-Vassols (Francie), zastoupený H. de Lepinauem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Soudnímu dvoru Evropských společností (zmocněnec: M. Schauss, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení aktů Soudního dvora ze dne 11. února a 4. března 2004, kterými se končí, co se týče žalobce, výběrové řízení na místo recenzenta rozsudků u předsedy Soudního dvora, a rozhodnutí o jmenování jiné osoby na toto místo, jakož i jednak návrh na náhradu škody, Soud (druhý senát), ve složení A. W. H. Meij, úřadující předseda, N. J. Forwood a I. Pelikánová, soudci; tajemník: H. Jung, vydal dne 9. července 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 168, 26.6.2004.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2004 Michaellem Schäferem proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-163/04)

(2004/C 251/35)

(Jednací jazyk: určen podle čl. 131 odst. 2 jednacího řádu – Jazyk, ve kterém byla vypracována žaloba: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 30. dubna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Michaellem Schäferem, s bydlištěm v Bergisch-Gladbach (Německo), zastoupeným I. Reese, advokátkou.

Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem byla KoKa Verwaltung GmbH, Hamburg (Německo).

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- změnil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 12. prosince 2003 v tom smyslu, že odvolacímu úřadu bude uložena náhrada výdajů a nákladů žalobce v řízení o navrácení do původního stavu a v odvolacím řízení;
- podpůrně, změnil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu v tom smyslu, že bude KoKa Verwaltung GmbH uložena náhrada výdajů a nákladů žalobce v řízení o navrácení do původního stavu a v odvolacím řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobce přihlásil dne 26. prosince 2000 obrazovou ochrannou známku „Mike'sMeals on Wheels“ jako ochrannou známku Společnosti pro služby zařazené do tříd 35 a 42 u Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu. KoKa Verwaltung GmbH proti tomuto podala námitky kvůli nebezpečí záměny s jejími staršími německými zápisy, totiž zápisy obrazové ochranné známky „MIKE'S SANDWICH MARKET“ a slovní ochranné známky „MIKE“.

Úřad tyto námitky zamítl a uložil účastníku, který námitky vznesl, náhradu nákladů řízení. Proti tomuto rozhodnutí podala namítající žádost o navrácení do původního stavu. Navíc podala odvolání a žádala, aby napadené rozhodnutí bylo v plném rozsahu zrušeno a řízení až do rozhodnutí o žádosti o navrácení do původního stavu pozastaveno.

Rozhodnutím ze dne 16. června 2003 vyhovělo námitkové oddělení žádosti o navrácení do původního stavu a zahájilo znovu námitkové řízení.

Odvolací senát rozhodl napadeným rozhodnutím, že se odvolání stalo bezpředmětným. Odvolací řízení bylo tedy zastaveno a poplatek za něj byl vrácen zpět. Odvolací senát dále rozhodl, že každý z účastníků ponese své výdaje a náklady v odvolacím řízení.

Žalobce svou žalobou napadá rozhodnutí o nákladech řízení. Uplatňuje, že Úřad v případě zastavení řízení nevykonal své uvážení podle čl. 81 odst. 4 nařízení (ES) č. 40/94 věcně správně. Žalobce nezažal žádnou příčinu k tomu, aby odvolací řízení muselo být zahájeno a provedeno. Příčinou odvolacího řízení bylo na jedné straně špatné směrovací číslo na hlavičce dopisu Úřadu a na druhé straně vyčerpání lhůty ze strany účastníka, jež podal odvolání, až v poslední minutě. Obě možné příčiny pro řízení o navrácení do původního stavu a odvolací řízení leží mimo oblast vlivu žalobce. Článek 81 nařízení (ES) č. 40/94 umožňuje Úřadu rozhodnout o nákladech řízení dle vlastního uvážení. Toto uvážení zahrnuje rozhodnutí o nákladech řízení k tíži Úřadu. To, že nedostane žádné odškodnění za své náklady a výdaje, porušuje dále základní práva žalobce.

Žaloba podaná dne 1. června 2004 Hansem-Martinem Tillackem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-193/04)

(2004/C 251/36)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 1. června 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Hansem-Martinem Tillackem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Ianem S. Forresterem, QC, Thierryem Boslym, Christophem Arholdem, Nathalie Flandin, Justem Herrlingerem a Juliette Siaens. advokáty.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí OLAF podat stížnost německým a belgickým orgánům;
- přiznal mu peněžitou náhradu ve výši částky stanovené Soudem spolu s úroky ve výši stanovené Soudem;
- přiznal mu náhradu nákladů tohoto řízení;
- podnikl podobné další kroky k dosažení spravedlnosti.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

V březnu 2004 byla belgickými orgány prohledávána žalobcova kancelář a domov na základě úřední stížnosti Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), který žalobce obvinil z podplácení úředníka EU.

Žalobce žádá, aby rozhodnutí OLAF bylo zrušeno, neboť při jeho přijímání byly porušeny základní procesní podmínky a základní právo na ochranu novinářských zdrojů.

Žalobce tvrdí, že v důsledku porušení čl. 11 odst. 7 nařízení 1073/99⁽¹⁾ nebyl dozorcí výbor OLAF informován před podáním stížnosti vnitrostátním orgánům. V průběhu celého vyšetřování OLAF nebyl žalobce slyšen. Navíc bylo rozhodnutí neplatné, protože se zakládalo na nesprávném právním základě. OLAF jednal v rámci vnitřního vyšetřování, které má za cíl ochranu domnělých porušení příslušných pravidel úředníky, ačkoliv žalobce není úředníkem ani zaměstnancem žádného z orgánů Společenství.

Kromě toho žalobce tvrdí, že rozhodnutí OLAF porušilo základní právo na ochranu novinářských zdrojů jakožto součásti svobody tisku, jelikož vnitrostátní orgány byly žádány o prohledání žalobcova domova a kanceláře za účelem identifikace jeho informátorů uvnitř Komise.

Co se týče žaloby na náhradu škody, žalobce tvrdí, že stížnosti OLAF vůči vnitrostátním orgánům a jeho různá veřejná obviňování žalobce byly nesprávným úředním postupem, který způsobil závažnou újmu žalobcově profesní a osobní pověsti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 25.12.1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. června 2004 společností Ultradent Products, Inc. a Michaelem J.S. Renoufem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-237/04)

(2004/C 251/37)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 14. června 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství společností Ultradent Products, Inc., South Jordan, Utah, USA a Michaelem J.S. Renoufem, Brusel, Belgické království, zastoupenými solicitory S. Crosbym a C. Bryantem.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 5. dubna 2004 o odepření přístupu k dokumentům označeným v rámci správního řízení na základě tří žádostí žalobců, všechny datovány 27. října 2003, o přístup k dokumentům souvisejícím s tríděním prostředků k bělení zubů;
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 5. dubna 2001 o odepření přístupu k dokumentům, jejichž existence musí být vzhledem k daným okolnostem prezumována;
- uložil žalovanému nahradit žalobcům náklady řízení podle článku 87 jednacího řádu Soudu prvního stupně.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Třemi dopisy datovanými 27. října 2003 podal druhý žalobce Komisi tři žádosti o přístup k dokumentům souvisejícím s otázkou, zda mají být přípravky na bělení zubů klasifikovány jako kosmetické prostředky, nebo zdravotnické prostředky. Druhý žalobce konkrétněji žádal o přístup k dokumentům týkajícím se stížnosti, která byla Komisi podána jménem prvního žalobce a v níž byla napadána klasifikace takových prostředků úřady Spojeného království, k dokumentům, které se týkaly přípravy odpovědi komisaře Borina na písemnou otázku ohledně takových prostředků směřované Komisi, a konečně ke všem dokumentům Komise týkajícím se otázky klasifikace takových prostředků. Zároveň druhý žalobce, který je solicitem, prohlásil ve své žalobě, že vystupuje jako zástupce prvního žalobce.

Potvrzující žádosti byly podány 16. prosince 2003. Dne 17. prosince 2003 odpověděla Komise na původní žádosti a žalobci podali 7. ledna 2004 další potvrzující žádost, která směřovala ke zpětvzetí tří předchozích potvrzujících žádostí ze dne 16. prosince. Komise odpověděla na žádost ze 7. ledna 2004 dopisem datovaným 5. dubna 2004. Přílohou tohoto dopisu byla celá řada dokumentů.

Žalobci tvrdí, že během správního řízení vyšlo najevo, že kromě dokumentů zpřístupněných žalobcům v dopise z 5. dubna 2004 existuje k předmětným otázkám jistě celá řada dokumentů a je možné, že existence dalších dokumentů bude rovněž presumována. Podle žalobců spadají všechny tyto dokumenty do rozsahu původní žádosti a nacházejí se v držení Komise, ale nebyly zpřístupněny žalobcům. Na základě toho považují žalobci dopis z 5. dubna 2004 za rozhodnutí o odepření přístupu ke všem těmto dokumentům a navrhují jeho zrušení. Na podporu své žaloby se dovolávají porušení článku 8 nařízení 1049/2001⁽¹⁾, Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43–48 a tohoto nařízení obecně. Dále konstatují, že Komise neuvedla důvody odepření přístupu k dokumentům, které určitě existují, a neodvolala se na žádné výjimky z práva na přístup k dokumentům, kterými by odůvodnila toto odepření.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

Žaloba podaná dne 28. června 2004 Polskou republikou proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-257/04)

(2004/C 251/38)

(Jednací jazyk: polština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 28. června 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských

společenství Polskou republikou, zastoupenou Jarosławem Pietrasem, jako zmocněncem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil článek 3 a čl. 4 odst. 3 osmou odrážku nařízení Komise (ES) č. 1972/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o přechodných opatřeních, která mají být přijata, pokud jde o obchod se zemědělskými produkty v důsledku přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska (Úř. věst. L 293, s. 3), změněného nařízením Komise (ES) č. 230/2004 ze dne 10. února 2004 (Úř. věst. L 39, s. 13) a nařízením Komise (ES) č. 735/2004 ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. L 114, s. 13),

— uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Pokud jde o článek 3 nařízení č. 1972/2003, žalobkyně se dovolává následujících žalobních důvodů:

— porušení zásady volného pohybu zboží zavedením poplatků ve výši celní sazby erga omnes, které jsou vyšší než celní sazby závazné v období před přistoupením Polska do Evropské unie,

— nedostatek pravomoci Komise a porušení článku 22, čl. 41 prvního pododstavce a části 5 přílohy IV Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Slovinské republiky a Slovenské republiky a úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie⁽¹⁾, a to přijetím opatření, která změnila podmínky zakotvené v tomto Aktu týkající se zavedení pravidel celní unie na Polskou republiku,

— porušení zásady nediskriminace z důvodu státní příslušnosti, a to přijetím opatření, která předpokládají odlišné zacházení se subjekty pocházejícími z Polska než se subjekty pocházejícími ze Společenství patnácti, které se přitom nacházejí v obdobné situaci,

— porušení podstatných procesních náležitostí, a to nedostačným odůvodněním přijatých opatření,

— porušení zásady ochrany legitimního očekávání, a to zavedením způsobu nakládání, jenž je v rozporu s podmínkami zakotvenými ve výše zmíněném Aktu o přistoupení, s produkty, které byly dne 1. května 2004 dočasně skladovány, podléhaly celním režimům nebo se nacházely v tranzitu v rozšířeném Společenství, a především zavedením vyšších poplatků než celní sazby závazné v období před přistoupením Polska do Evropské unie.

Pokud jde o čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1972/2003, žalobkyně se dovolává nedostatku pravomoci Komise a porušení čl. 41 prvního pododstavce výše zmiňovaného Aktu o přistoupení, porušení zásady proporcionality a porušení zásady nediskriminace z důvodu státní příslušnosti – jelikož výše poplatku zavedená v napadeném ustanovení překračuje rozdíl mezi celní sazbou Společenství a polskou celní sazbou ke dni 30. dubnu 2004.

Pokud jde o čl. 4 odst. 5 osmou odrážku nařízení č. 1972/2003, žalobkyně se dovolává nedostatku pravomoci Komise a porušení čl. 41 prvního pododstavce výše zmiňovaného Aktu o přistoupení a porušení zásady proporcionality – jelikož napadené ustanovení se týká produktů, pro které byla ke dni 30. dubnu 2004 sazba polského dovozního cla vyšší nebo se rovnala sazbě Společenství, a také produktů, u kterých nebyly ke dni 1. květnu 2004 zjištěny na vnitrostátní úrovni přebytečné zásoby.

Pokud jde o všechna napadená ustanovení nařízení 1972/2003, žalobkyně se dovolává zneužití pravomoci Komisí tím, že přijala opatření, jejichž skutečným cílem není zjednodušení zavedení pravidel společné zemědělské politiky pro Polsko, nýbrž ochrana trhu Společenství patnácti před konkurencí polských zemědělských producentů.

(¹) Úř. věst. 2003, L 236, s. 33.

Žaloba podaná dne 28. června 2004 Polskou republikou proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-258/04)

(2004/C 251/39)

(Jednací jazyk: polština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 28. června 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Polskou republikou, zastoupenou Jarosławem Pietrasem, jako zmocněncem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil článek 5, čl. 6 odst. 1, 2 a 3, čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 60/2004 ze dne 14. ledna 2004, kterým se v odvětví cukru stanovují přechodná opatření z důvodu přistoupení České republiky,

Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska (Úř. věst. L 9, s. 8),

- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Pokud jde od článek 5 nařízení 60/2004, žalobkyně se dovolává následujících žalobních důvodů:

- porušení zásady volného pohybu zboží zavedením poplatků ve výši celní sazby erga omnes, které jsou vyšší než celní sazby závazné v období před přistoupením Polska do Evropské unie,
- nedostatek pravomoci Komise a porušení článku 22, čl. 41 prvního pododstavce a části 5 přílohy IV Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Slovinské republiky a Slovenské republiky a úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (¹), a to přijetím opatření, která změnila podmínky zakotvené v tomto Aktu týkající se zavedení pravidel celní unie na Polskou republiku, a zahrnutím do napadeného ustanovení produktů, které nepatří do společné zemědělské politiky,
- porušení zásady nediskriminace z důvodu státní příslušnosti, a to přijetím opatření, která předpokládají odlišné zacházení se subjekty pocházejícími z Polska než se subjekty pocházejícími ze Společenství patnácti, které se přitom nacházejí v obdobné situaci,
- porušení podstatných procesních náležitostí, a to nedostatečným odůvodněním přijatých opatření,
- porušení zásady ochrany legitimního očekávání, a to zavedením způsobu nakládání, jenž je v rozporu s podmínkami zakotvenými ve výše zmíněném Aktu o přistoupení, s produkty, které byly dne 1. května 2004 dočasně skladovány, podléhaly celním režimům nebo se nacházely v tranzitu v rozšířeném Společenství, a především zavedením vyšších poplatků než celní sazby závazné v období před přistoupením Polska do Evropské unie.

Pokud jde o čl. 6 odst. 1 a 2 nařízení č. 60/2004, žalobkyně se dovolává nedostatku pravomoci Komise a porušení článku 22, čl. 41 prvního pododstavce a části IV výše zmíněného Aktu o přistoupení v souvislosti s nařízením Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhu v odvětví cukru (²) – jelikož napadená ustanovení předpokládají zohlednění zpracovaných produktů s obsahem cukru (ekvivalentu cukru) v okamžiku, kdy bude Komise stanovovat přebytečné zásoby cukru a isoglukózy, a zavádějí zákaz zbravení se přebytečných zásob cukru a isoglukózy formou vývozu zpracovaných produktů s obsahem cukru (ekvivalentu cukru).

Pokud jde o čl. 6 odst. 3, čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 písm. a) nařízení č. 60/2004, žalobkyně se dovolává porušení zásady solidarity a loajality ve vztazích mezi členskými státy a orgány Společenství (článek 10 ES), a to tím, že Polsku byly napadenými ustanoveními uloženy závazky, jejichž splnění je v praxi nemožné, a tím, že byla odmítnuta součinnost za účelem překonání nastalých obtíží.

Pokud jde o všechna napadená ustanovení nařízení 60/2004, žalobkyně se dovolává zneužití pravomoci Komisí tím, že přijala opatření, jejichž skutečným cílem není zjednodušení zavedení pravidel společné zemědělské politiky pro Polsko, nýbrž ochrana trhu Společenství patnácti před konkurencí polských zemědělských producentů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 236, 2003, s. 33.

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, s. 1, se změnami.

Žaloba podaná dne 25. června 2004 společností BIC S.A. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu

(Věc T-262/04)

(2004/C 251/40)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 25. června 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu společností BIC S.A., se sídlem v Clichy (Francie), zastoupenou Michelelem-Paulem Escandem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. dubna 2004 (věc R 468/2003-4) v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto, že přihláška ochranné známky Společenství č. 1 738 392 musí být zamítnuta z důvodů uvedených v článku 7 nařízení č. 40/94, jelikož společnost BIC prokázala, že podmínky uplatnění tohoto článku byly splněny v projednávaném případě;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihláška ochranné známky Společenství: Prostorová ochranná známka ve formě zapalovače.

Výrobky nebo služby: Výrobky třídy 34 (potřeby pro kuřáky, zapalovače) – přihláška č. 1 738 392.

Rozhodnutí napadené u odvolacího senátu: Zamítnutí zápisu průzkumovým referentem.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Žalobní důvody:

Žalobkyně prokázala, že forma zapalovače, kterou požaduje zapsat jako ochrannou známku Společenství, je ve značné míře uznána spotřebiteli jako jí náležející.

Žalobkyně prokázala, že forma zapalovače BIC získala rozlišovací způsobilost ve smyslu článku 7 nařízení (ES) č. 40/94.

Žaloba podaná dne 25. června 2004 společností BIC S.A. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu

(Věc T-263/04)

(2004/C 251/41)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 25. června 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu společností BIC S.A., se sídlem v Clichy (Francie), zastoupenou Michelelem-Paulem Escandem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. dubna 2004 (věc R 468/2003-4) ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto, že přihláška ochranné známky Společenství č. 1 738 566 musí být zamítnuta z důvodů uvedených v článku 7 nařízení č. 40/94, jelikož společnost BIC prokázala, že podmínky uplatnění tohoto článku byly splněny v projednávaném případě;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty.

Přihláška ochranné známky Společenství: Prostorová ochranná známka ve formě zapalovače.

Výrobky nebo služby: Výrobky třídy 34 (potřeby pro kuřáky, zapalovače) – přihláška č. 1 738 566.

Rozhodnutí napadené u odvolacího senátu: Zamítnutí zápisu průzkumovým referentem.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Žalobní důvody: Žalobkyně prokázala, že forma zapalovače, kterou požaduje zapsat jako ochrannou známku Společenství, je ve značné míře uznána spotřebiteli jako jí náležející.

Žalobkyně prokázala, že forma zapalovače BIC získala rozlišovací způsobilost ve smyslu článku 7 nařízení (ES) č. 40/94.

(¹) Pravděpodobně: R 469/2003-4

Žaloba podaná dne 7. července 2004 Brandt Industries proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-273/04)

(2004/C 251/42)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 7. července 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Brandt Industries, se sídlem v Rueil-Malmaison (Francie), zastoupenou Nielsem Dejeanem a Christophem Delrieuem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 16. prosince 2003 o režimu podpor prováděných Francií v případě převzetí podniku v nesnázích z důvodu nedostatečného odůvodnění ve smyslu článku 253 Smlouvy o ES a porušení článku 14 nařízení (ES) č. 659/1999 (¹) ze dne 22. března 1999,

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Rozhodnutím ze dne 16. prosince 2003 Komise shledala, že režim stanovený v článku 44f francouzského Code Général des Impôts (Všeobecný daňový zákoník) představoval státní podporu neslučitelnou se společným trhem, s výhradou podpor de minimis a podpor, které jsou v souladu s obecnými směry týkajícími se podpor s regionálním účelem nebo s pravidly osvobození týkajícími se malých a středních podniků. Nařídila Francii odněti udělených podpor.

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise. Uplatňuje, že rozhodnutí musí být zrušeno z důvodu nedostatečného odůvodnění vzhledem k požadavkům článku 253 Smlouvy o ES. V rozhodnutí Komise sama uznala, že neměla k dispozici konkrétní údaje týkající se podniků, které automaticky požívaly režimu upraveného v článku 44f Code Général des Impôts.

Krom toho žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí porušuje článek 14 nařízení (ES) č. 659/1999. Komise nepřihlédla ke skutečnosti, že důsledkem daňových podpor společností založených za účelem převzetí subjektu v nesnázích bylo to, že vedly tyto společnosti k nabídce vyšší ceny aktiv, než by nabídly, pokud by tyto podpory neexistovaly. Následkem toho byly celé podpory nebo jejich části převedeny prostřednictvím navýšení ceny zpětné koupě těchto aktiv věřitelům podniku v nucené správě, takže společnosti založené za účelem převzetí podniku nemohou být považovány za skutečné příjemce celkového množství podpor. Navrácení podpor, které obdržely společnosti založené za účelem převzetí podniku, nepředstavuje nezbytné opatření k znovuobnovení podmínek soutěže, které existovaly před udělením podpor, ale naopak tyto společnosti staví do méně příznivé situace, než ve které by se nacházely v případě, že by podporu nezískaly, což porušuje zásadu dodržování hospodářské soutěže a zásadu proporcionality.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku (88) Smlouvy (Úř. věst. L 83, s. 1).

Žaloba podaná dne 9. července 2004 Jabones Pardo, S.A. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)

(Věc T-278/04)

(2004/C 251/43)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 9. července 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) Jabones Pardo, S.A., se sídlem v Madridu, zastoupenou Joséem Enriquem Astiz Suárezem, advokátem Ilustre Colegio de Madrid.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— změnil závěry napadeného rozhodnutí, pokud jde o podobnost označení a výrobků tím, že rozhodne, že námitky mají být připuštěny k projednání a přihláška pro výrobky tříd 3 a 5 zamítnuta, a

— zrušil rozhodnutí za účelem provedení nového a správného porovnání označení a výrobků, na které se vztahují, máje na zřeteli krajní vizuální a fonetickou podobnost mezi „YUPI“ a „YUKI“, jakož i totožnost a kvazi-totožnost mnoha výrobků, na které se vztahují.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Přihlašovatel ochranné známky Společenství:	QUIMI ROMAR S.L.
Přihlašovaná ochranná známka Společenství:	Slovní ochranná známka „YUKI“ – přihláška č. 1 353 515 pro výrobky tříd 3, 5 a 28.
Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení:	Žalobkyně
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Španělská slovní ochranná známka „YUPI“ (č. 246 715) pro výrobky třídy 3 (celá třída výrobků parfumerie, voskařství, esence a zubní pasty)
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Částečné vyhovění námitkám pro výrobky, proti kterým námitky směřovaly; a sice: „mýdla, parfumerie, vonné oleje, kosmetika, vlasové vody (lotions), zubní pasty“ (třída 3) a „farmaceutické a hygienické výrobky“ (třída 5)
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Vyhovění odvolání podanému přihlašovatelem ochranné známky zrušením napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž vyhovělo námitkám pokud jde o „mýdla, parfumerii, vonné oleje, kosmetiku, vlasové vody (lotions), zubní pasty“ (třída 3) a „farmaceutické a hygienické výrobky“ (třída 5), a zamítnutí námitek žalobce.
Dovolávané žalobní důvody:	Nesprávný výklad čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94.

Žaloba podaná dne 9. července 2004 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-282/04)

(2004/C 251/44)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 9. července 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských

společenství Italskou republikou, zastoupenou Giannim De Bellisem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2004) 1706 ze dne 24. dubna 2004, „které vylučuje z financování Společenství některé výdaje uskutečněné členskými státy ze záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF)“ v části, ve které
- učinilo opravu ve výši 19 058 682 euro „Rozvoj venkova – Opatření b; Zahájení činnosti mladých zemědělců; Záměr rozvoje venkova regionu Toskánsko“,
- učinilo paušální opravu 2 % z dovozu ve výši 2 758 501 euro ve vztahu k dodávce potravinové pomoci lidem v nouzi;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Výdaje, které napadnuté rozhodnutí vyloučilo z financování Společenství, se vztahují, pokud jde o žalobkyni, k opatření „zahájení činnosti mladých zemědělců“ stanoveném v programovém dokumentu rozvoje venkova v regionu Toskánsko schváleném rozhodnutím C(2000) 2510 ze dne 7. září 2000, jakož i k paušální opravě 2 % použité na dodávku potravinové pomoci lidem v nouzi, které podle Komise neposkytují systém kontrol s dostatečnými zárukami.

Na podporu svých tvrzení se žalobkyně dovolává:

- Co se týče opatření „zahájení činnosti mladých zemědělců“, porušení článků 2 a 3 nařízení (EHS) č. 729/70⁽¹⁾, článků 35 a 37 nařízení (ES) č. 1750/99⁽²⁾, čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (ES, EURATOM) č. 2988/95⁽³⁾, jakož i zásad v oblasti finančních oprav.
- Co se týče dodávky potravinové pomoci lidem v nouzi, porušení článků 2 a 3 výše uvedeného nařízení (ES) č. 729/70.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 729/70 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 94, 28.4.1970, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1750/1999 ze dne 23. července 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) (Úř. věst. L 214, 13.8.1999, s. 31).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES, EURATOM) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s.1).

Žaloba podaná dne 12. července 2004 UPS Europe N.V./S.A. a UPS Deutschland Inc. & Co OHG proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-284/04)

(2004/C 251/45)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 12. července 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství společnostmi UPS Europe N.V./S.A., Brusel, Belgie a UPS Deutschland Inc. & Co OHG, zastoupenými právníky T.R.Ottervangerem a A.S. Bijleveldem.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- prohlásil konkludentní rozhodnutí Komise zamítnout potvrzující žádost ze dne 13. dubna 2004 o přístup k určitým dokumentům za neplatné;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Komise konstatovala v rozhodnutí ze dne 20. března 2001⁽¹⁾, že Deutsche Post AG porušila článek 82 Smlouvy o ES svými praktikami v odvětví zásilkového obchodu s balíky. Dále uložila Deutsche Post, aby zřídila samostatnou dceřinou společnost pro komerční balíkové služby a zavedla systém transparentního a tržního stanovování cen mezi Deutsche Post AG a touto dceřinou společností. Deutsche Post bylo uloženo Komisi každoročně informovat o splnění těchto povinností, což učinila dopisem ze dne 22. května 2003. Žalobci, kteří podnikají ve stejném odvětví, žádali o znění dopisu nemající důvěrný charakter, které obdrželi dne 22. září 2003. Dne 20. října 2003 žádali žalobci Komisi, aby jim poskytla přístup k průměrným cenám mezi spojenými osobami, které požadovala Deutsche Post od své dceřiné společnosti. Tyto ceny byly ve znění dopisu nedůvěrného charakteru ze dne 22. května 2003 skryty. Dále žádali v rámci žádosti, která byla Komisi dle stejného dopisu doručena dne 16. listopadu 2003, o přístup ke zprávě a výpočtu. Tato žádost byla podána na základě nařízení 1049/2001⁽²⁾, Úř. věst. L 145, 31.05. 2001, s. 43-48. Žalobci podali žádost znovu dne 18. listopadu 2003 a dne 13. dubna 2004 podali potvrzující žádost. Dopisem ze dne 21. dubna 2004 potvrdila Komise přijetí potvrzující žádosti a prohlásila, že konzultuje Deutsche Post ohledně přesného rozsahu obchodně citlivých informací ve vyžádaných dokumentech. Jelikož žalobci neobdrželi žádnou další odpověď, jsou toho názoru, že existuje konkludentní rozhodnutí Komise, kterým byla odmítnuta žádost o přístup, a žádají, aby bylo toto rozhodnutí prohlášeno za neplatné.

Na podporu své žádosti se žalobci odvolávají na porušení nařízení 1049/2001 a prohlašují, že nemůže uplatněna žádná z výjimek článku 4, a že tudíž měl být přístup na základě žádosti poskytnut. Dále se odvolávají na to, že Komise porušila svou povinnost podle článku 253 Smlouvy uvést důvody svého rozhodnutí. Žalobci konstatují, že Komise porušila nařízení 1049/2001 také z toho důvodu, že neodpověděla v rámci předepsané lhůty ani nesdělila důvody pro odmítnutí přístupu. Konečně žalobci argumentují tím, že Komise porušila svůj vlastní jednací řád ve znění rozhodnutí Komise ze dne 5. prosince 2001⁽³⁾. Podle žalobců měla Komise ukončit konzultaci s Deutsche Post a učinit rozhodnutí ve lhůtě patnácti pracovních dní.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 20. března 2001 v rámci řízení podle článku 82 Smlouvy o ES (Věc COMP/35.141 – Deutsche Post AG) (sděleno pod sp. zn. K/2001/728) (Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 27).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145 31.05. 2001, s. 43).

⁽³⁾ Úř. věst. L 345, 29.12.2001, s. 94.

Žaloba podaná dne 9. července 2004 Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-286/04)

(2004/C 251/46)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 9. července 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným R. Thompsonem a S. Grodzinskim, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil článek 2 rozhodnutí Komise 2004/451/ES o schválení účetní závěrky výdajů členských států financovaných ze záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) pro finanční rok 2003 (oznámeno pod číslem K(2004)1699)⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká účetních závěrek Rural Payments Agency, the Department of Agriculture and Rural Development, the Forestry Commission a Countryside Council for Wales;

- určil, že rozhodnutí o oddělení účetní závěrky Scottish Executive Environment and Rural Affairs Department je protiprávní v rozsahu, v němž je založeno na nedodržení metody namátkové kontroly stanovené v Pokynu 8 vydaném Generálním ředitelstvím VI Komise (Zemědělství) v červenci 1998;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí Komise 2004/451 bylo přijato v rámci nařízení Rady (ES) 1258/1999⁽¹⁾ o financování společné zemědělské politiky. Komise v napadeném článku 2 rozhodla oddělit účetní závěrky mimo jiné platebních agentur uváděných žalobcem a zakotvila povinnost budoucího schválení těchto účetních závěrek.

Žalobce tvrdí, že v případě těchto agentur bylo rozhodnutí o oddělení jejich účetních závěrek přijato na jediném nebo hlavním základě, a to že metoda „namátkové kontroly“ používaná United Kingdom's National Audit Office pro účely přípravy své zprávy o auditu a potvrzení pro účetní závěrky za rok 2003 byla odlišná od zvláštní metody namátkové kontroly doporučené pro použití v Pokynu 8.

Na podporu svého návrhu má žalobce v první řadě za to, že Komise nemá pravomoc vyžadovat, aby se vnitrostátní certifikační orgány přizpůsobily metodě zakotvené v Pokynu, pokud zároveň uzná, že kritéria uvedená v nařízení 1258/99 a nařízení 1663/95⁽²⁾ byla splněna. Žalobce dále tvrdí, že se Komise dopustila právního pochybení tím, že vyložila svůj vlastní Pokyn jako závazné právní pravidlo. I kdyby bylo rozhodnuto, v rozporu s podáním žalobce, že Pokyn může být v podstatě pokládán za závazné právní pravidlo, žalobce tvrdí, že toto je přinejmenším nejednoznačné ve svém významu, a že výklad Komise je v rozporu se zásadou právní jistoty. Žalobce se rovněž domnívá, že vzhledem k vývoji projednávaného případu je chování Komise, jenž směřuje k zakotvení jejího vlastního výkladu Pokynu 8, v rozporu s ochranou legitimního očekávání. Navíc, snaha Komise kontrolovat způsob, jakým United Kingdom's National Audit Office vykonává svou odbornou činnost je dle žalobce v rozporu se zásadou subsidiarity zakotvenou v článku 5 Smlouvy o ES a prohlášenou v čl. 3 odst. 1 nařízení 1663/95. Nakonec má žalobce za to, že v rozsahu, v němž by Komise mohla tvrdit, že napadené rozhodnutí bylo založeno na jiných úvahách, takové rozhodnutí by bylo postiženo zjevně nesprávným posouzením.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 155, 30.4.2003, s. 129–133.

⁽²⁾ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103–112.

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1663/95 ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOF, Úř. věst. L 158, 8.7.1995, s. 6.

Žaloba podaná dne 15. července 2004 Krisem Van Neyghemem proti Výboru regionů

(Věc T-288/04)

(2004/C 251/47)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 15. července 2004 žaloba podaná proti Výboru regionů Krisem Van Neyghemem, s bydlištěm Tienen (Belgie), zastoupeným Dirkem Janssenssem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí 87/03;
- zrušil všechna rozhodnutí s tímto rozhodnutím související nebo z něj vyplývající;
- zařadil žalobce do platové třídy B1, přinejmenším však do platové třídy B4/4;
- uložil Výboru regionů náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce je od 1. prosince 2002 úředníkem ve Výboru regionů. Napadá rozhodnutí ze dne 26. března 2003, kterým byl v konečném důsledku zařazen do platové třídy B5, stupně 4.

K odůvodnění své žaloby se žalobce odvolává na nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí, porušení čl. 5 odst. 3, čl. 31 a 33 služebního řádu, jakož i porušení zásady rovného zacházení.

Žaloba podaná dne 19. července 2004 Caremar S.p.A. a dalšími proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-292/04)

(2004/C 251/48)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 19. července 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Caremar S.p.A. a dalšími, zastoupenou Gianem Michele Robertim, Alessandrou Franchi a Guidem Bellittim.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí v části, ve které považuje podpory na závazky veřejné služby poskytnuté Caremar, Toremar, Siremar a Saremar za podpory ve smyslu článku 87 Smlouvy;
- podpůrně zrušil napadené rozhodnutí v části, ve které kvalifikuje podpory na závazky veřejné služby poskytnuté Caremar, Toremar, Siremar a Saremar jako nové podpory, a nikoliv jako stávající podpory;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobní důvody a hlavní tvrzení jsou podobné žalobním důvodům a hlavním tvrzením ve věci T-265/04 *Adriatica di Navigazione* a další v. Komise (¹).

(¹) Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

Žaloba podaná dne 22. července 2004 Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén proti Radě Evropské unie

(Věc T-295/04)

(2004/C 251/49)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. července 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén, se sídlem v Jaén (Španělsko), zastoupeným Josém Francisco Vázquez Medinou, advokátem Ilustre Colegio de Jaén.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- Prohlásil za neplatný – ipso iure – čl. 1 odst. 7 nařízení Rady (ES) č. 864/04.
- Rozhodl o nákladech řízení později.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobce napadá výše uvedené ustanovení v rozsahu, v němž zahrnuje, výlučně pro olivový olej, hospodářský rok 1999/2000, vedle dalších tří stanovených pro ostatní odvětví zemědělství (2000/2001, 2001/2002 a 2002/2003), pro určení přímé podpory producentům.

Na podporu svých požadavků žalobce uvádí, že předmětné opatření kromě toho, že není odůvodněné a tudíž nerespektuje povinnost uvést odůvodnění aktů, je pro určité oblasti a velmi mnoho zemědělců diskriminační, vzhledem k tomu, že v hospodářském roce 1999/2000 byla produkce v Andalusii, a především v Jaén, velmi nízká. Tímto způsobem, máje při výpočtu podpory na zřeteli uvedený hospodářský rok, budou pěstitelé oliv z Jaén, společně s dalšími z Córdoby a Granady, pouze kvůli této skutečnosti hospodářsky vážně poškozeni a tudíž diskriminováni.

Konečně žalobce tvrdí, že současně došlo ke zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 22. července 2004 Cristóbalem Gallego Martínezem, Benitem Garcíá Burgosem a Antoniem Parras Rosou proti Radě Evropské unie

(Věc T-297/04)

(2004/C 251/50)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. července 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie Cristóbalem Gallego Martínezem, Benitem Garcíá Burgosem a Antoniem Parras Rosou, s bydlištěm v Jaén (Španělsko), zastoupenými Josém Francisco Vázquez Medinou, advokátem Ilustre Colegio de Jaén.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- Prohlásil za neplatný – ipso iure – čl. 1 odst. 7 nařízení Rady (ES) č. 864/04.
- Rozhodl o nákladech řízení později.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobní důvody a hlavní tvrzení jsou ty, dovolávané již ve věci T-295/04.

Žaloba podaná dne 22. července 2004 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-304/04)

(2004/C 251/51)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. července 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Italskou republikou, zastoupenou Antoniem Cingolem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise č. K(2004) 1812 konečné ze dne 19. května 2004, kterým se prohlašují podpory poskytnuté Itálii (podle zákona č. 394 z roku 1981) ve formě úrokového zvýhodnění ve prospěch WAM SpA ve výši 104 313,20 euro počínaje 24. dubnem 1996 a 106 366,60 euro počínaje 9. listopadem 2000 (státní podpora č. C 4/2003/ (ex NN 102/2002) za protiprávní, s výzvou k navrácení částky;

— zrušil všechny související akty a všechna případně existující předpokládaná opatření a následně uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Italská republika napadla u Soudu prvního stupně Evropských společenství rozhodnutí Komise Evropských společenství č. K(2004) 1812 konečné ze dne 19. května 2004, kterým se prohlašují podpory poskytnuté Itálií (podle zákona č. 394 z roku 1981) ve formě úrokového zvýhodnění ve prospěch WAM SpA ve výši 104 313,20 euro, počínaje 24. dubnem 1996 a 106 366,60 euro počínaje 9. listopadem 2000 (státní podpora č. C 4/2003/ (ex NN 102/2002) za protiprávní, s výzvou k navrácení částky. Zákon č. 394 z roku 1981 podporuje zejména italské podniky, které hodlají zřídit dceřinou společnost, kanceláře zastoupení, obchody a sklady.

Na podporu svých tvrzení Italská republika uplatňuje:

- A) Porušení podstatných formálních náležitostí pro porušení práva na obhajobu, zásady transparentnosti a zásady kontradiktornosti tím, že Komise nikdy nezaslala Itálii kopii stížnosti, která vedla k zahájení řízení.
- B) Porušení podstatných formálních náležitostí pro porušení práva na obhajobu a nedostatek odůvodnění pro neexistenci šetření tím, že Komise neprovedla nezbytná zjištění pro stížnost a následující opatření prostřednictvím pravomocí, které jsou jí svěřeny procesním nařízením č. 659/1999 ⁽¹⁾.
- C) Nesprávná kvalifikace skutkových okolností a porušení čl. 1 písm. b) nařízení Komise č. 69/2001 ⁽²⁾ a č. 70/2001 ⁽³⁾ tím, že Komise chybně kvalifikovala dotyčnou podporu jako „vývozní podporu“.

- D) Porušení zásady ochrany legitimního očekávání a dobré víry tím, že Komise napadla neoznámení podpory, ačkoliv byla informována o vnitrostátním zákonu č. 394/1981. Naopak účel dotyčné podpory se nevztahuje přímo k vývozu, avšak jejím hlavním účelem je internacionalizace prostřednictvím vytvoření pevné výrobní základny v zahraničí.
- E) Porušení článku 87 an. Smlouvy o ES a nedostatek odůvodnění. Je uplatňováno, že v napadeném rozhodnutí Komise vůbec nevysvětluje, proč a v jakém rozsahu podpora, jako je dotyčná podpora, jež je individuální a dosti nízká, může mít vliv na obchod mezi členskými státy. Žalovaná ani nijak nevysvětluje, na jakých důkazech zakládá své tvrzení o narušení hospodářské soutěže ve Společenství, zejména s ohledem na podporu, jejíž částka je dosti omezená.
- F) Porušení článku 4 nařízení č. 69/2001 a nedostatek odůvodnění tím, že Komise použila toto ustanovení zpětně na skutečnosti, které se řídí dříve platnými pravidly.
- G) Nedostatek odůvodnění, nelogičnost, porušení zásady spravedlivého posouzení a nesprávné použití nařízení č. 69/2001 a nařízení č. 70/2001 tím, že Komise vyměřila částku podpory, která má být navržena, podle kritérií, která by měla být považována za irelevantní a chybná.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu de minimis (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33).

III

(Oznámení)

(2004/C 251/52)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 239, 25.9.2004

Dřívější publikace

Úř. věst. C 228, 11.9.2004

Úř. věst. C 217, 28.8.2004

Úř. věst. C 201, 7.8.2004

Úř. věst. C 190, 24.7.2004

Úř. věst. C 179, 10.7.2004

Úř. věst. C 168, 26.6.2004

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
